

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.4.2009
KOM(2009) 207 slutlig

2009/0064 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om förvaltning av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv
2004/39/EG och 2009/.../EG**

{SEK(2009) 576}

{SEK(2009) 577}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Bakgrund, motiv och syfte

Genom finanskrisen har en rad sårbara punkter i det globala finansiella systemet kommit i dagen. Det har tydligt visat sig att risker som uppstår i en sektor snabbt kan påverka hela det finansiella systemet, vilket resulterar i allvarliga konsekvenser för alla aktörer på de finansiella marknaderna och för stabiliteten på de underliggande marknaderna.

Det förslag som nu läggs fram ingår i ett ambitiöst program som genomförs av kommissionen för att utvidga regleringen och tillsynen i detta avseende till att gälla alla aktörer och verksamheter som är utsatta för väsentliga risker¹. Genom förslaget kommer harmoniserade krav att införas för enheter som är verksamma inom förvaltning och administration av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltning). Behovet av närmare reglering av denna sektor har framhållits av Europaparlamentet² och högnivågruppen om finansiell tillsyn under ordförandeskap av Jacques de Larosière³. Det diskuteras även för närvarande på internationell nivå, t.ex. inom G20, IOSCO och Forum för finansiell stabilitet.

De fonder det gäller definieras som alla fonder som inte regleras genom fondföretagsdirektivet⁴. Tillgångar motsvarande cirka 2 biljoner euro är för närvarande föremål för AIF-förvaltning med ett stort antal olika placeringstekniker för investeringar på olika tillgångsmarknader med inriktning på olika kategorier av investerare. Sektorn omfattar hedgefonder och private equity samt fastighetsfonder, råvarufonder, infrastrukturfonder och andra slag av institutionella fonder.

Genom finanskrisen har det visat sig i hur stor utsträckning AIF-förvaltare är utsatta för ett brett spektrum av risker. Dessa berör direkt dem som investerar i sådana fonder men medför också hot för borgenärer och motparter, och de äventyrar även de europeiska finansiella marknadernas stabilitet och integritet. De är av skilda slag som redovisas i följande tabell:

	Riskkälla
Makroprudentiella risker (systemstabilitetsrisker)	<ul style="list-style-type: none">• Direkt exponering för AIF-förvaltning inom banker av betydelse för banksystemets funktion.• Konjunkturförstärkande effekter på de finansiella marknadernas likviditet och stabilitet av flockbeteende ("herding") och riskkoncentrationer inom särskilda marknadssegment samt av reducerade hävstångseffekter till följd

¹ Kommissionens meddelande till Europeiska rådets vårmöte i mars 2009. Se <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/09/351&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

² Europaparlamentets betänkanden med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity (A6-0338/2008) ["Rasmussen-rapporten"] och om transparens i institutionella investerares verksamhet (A6-0296/2008) ["Lehne-rapporten"].

³ Rapport från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, 25 februari 2009, s. 25. Se http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

⁴ Rådets direktiv 2009/.../EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (omarbetning).

	av minskat utnyttjande av kreditmöjligheter.
Mikroprudentiella risker	<ul style="list-style-type: none"> • Svagheter i de interna riskhanteringssystemen i fråga om marknadsrisk, motpartsrisk, likviditetsrisk och operativa risk.
Investerarskydd	<ul style="list-style-type: none"> • Otillräcklig information till investerarna om placeringspolitik, riskhantering och företagsinterna processer. • Intressekonflikter och misslyckanden i styrningen av fonderna, särskilt i fråga om ersättningar, värdering och administration.
Marknadernas funktion och integritet	<ul style="list-style-type: none"> • Dynamiska handels- och blankningsteknikers inverkan på marknadernas funktion. • Möjligheter till marknadsmissbruk i samband med vissa tekniker, t.ex. blankning.
Påverkan på marknaden för företagskontroll	<ul style="list-style-type: none"> • Bristande överblickbarhet vid uppbyggnaden av andelar i börsnoterade företag (t.ex. genom upplåning av aktier och CFD ("contracts for difference")) eller samordnade åtgärder inom "aktivistiska" strategier.
Påverkan på företag som kontrolleras genom AIF-förvaltning	<ul style="list-style-type: none"> • Möjligheter till olämplig inriktning på incitament vid förvaltning av portföljbolag, särskilt i fråga om användning av lånefinansiering. • Bristande överblickbarhet och offentlig granskning av bolag som är föremål för uppköp.

Dessa riskers art och intensitet varierar mellan olika affärsmodeller. Makroprudentiella risker som sammanhänger med utnyttjande av hävstångseffekter kan främst påverka hedgefonder och råvarufonder, medan risker beroende på styrningen av portföljföretag är närmast kopplade till private equity. Övriga risker, t.ex. vid hanteringen av mikroprudentiella risker och i fråga om investerarskyddet, är gemensamma för alla slag av AIF-fonder.

Även om AIF-fonderna inte orsakade krisen har de senaste händelserna utsatt sektorn för allvarliga påfrestningar. De inneboende riskerna i deras verksamheter har gjort sig påmind inom hela AIF-branschen under de senaste månaderna och kan i vissa fall ha bidragit till turbulensen på marknaden. Så har t.ex. **hedgefonderna** bidragit till att driva upp priserna på tillgångar och till den snabba tillväxten av marknaderna för strukturerade krediter. Att stora hävstångspositioner plötsligt drogs tillbaka på grund av att kreditvillkoren hade stramats åt och investerarna begärde inlösen av sina tillgångar har gett konjunkturförstärkande effekter på marknaderna i en situation med avtagande aktivitet och kan ha försämrat deras likviditet. **Hedgefondandelsfonder** har mött svåra likviditetsproblem: de har inte kunnat avveckla sina tillgångar tillräckligt snabbt för att tillgodose investerarnas krav på kontantuttag, vilket fått vissa av hedgefondandelsfonder att tillfälligt dra in eller på annat sätt begränsa möjligheterna till inlösen. **Råvarufonderna** har påverkats av den kraftiga volatiliteten i råvarupriserna i slutet av 2007.

Private equity-fonderna har däremot, på grund av sina placeringsstrategier och sitt utnyttjande av hävstångseffekter som skiljer sig från hedgefondernas, inte bidragit till att öka de makroprudentiella riskerna. De har mött svårigheter när det gäller tillgången på krediter och sundheten i portföljbolagens finanser. Bristande finansieringsmöjligheter har väsentligt reducerat uppköpsverksamheterna, och ett antal portföljbolag som tidigare varit föremål för lånefinansierade förvärv (LBO, "leveraged buy-outs") uppges ha svårigheter med att finna ersättningsfinansiering.

Eftersom riskerna är gränsöverskridande krävs enhetliga rättsliga ramar inom EU

För närvarande regleras förvaltningen av AIF-fonder genom en kombination av nationella finansiella och bolagsrättsliga bestämmelser och de allmänna bestämmelserna i gemenskapsrätten. På vissa områden kompletteras dessa av standarder som utvecklats inom branschen. Den senaste utvecklingen har dock visat att vissa riskerna med AIF-förvaltning har underskattats och inte beaktats tillräckligt i gällande regelverk. Detta är delvis en konsekvens av att de befintliga reglerna i huvudsak är utformade i ett nationellt perspektiv och regleringen är därför inte tillräckligt anpassad till riskernas gränsöverskridande karaktär.

Särskilt uppseendeväckande är bristerna i effektiv tillsyn och kontroll i fråga om makroprudentiella risker. Enskilda och kollektiva verksamheter i stora AIF-förvaltningsbolag, särskilt i sådana som utnyttjar hävstångseffekter i särskilt hög grad, förstärker rörelserna på marknaden och har bidragit till den instabilitet som präglar de finansiella marknaderna i hela EU. Ändå saknas för närvarande effektiva mekanismer för att samla in, dela och analysera information om dessa risker på EU-nivå.

Det finns också en potentiell gränsöverskridande dimension av kvaliteten på riskhanteringen i AIF-förvaltningsföretag: investerarna, borgenärerna och AIF-förvaltarnas handelspartner har hemvist i andra medlemsstater och är beroende av de kontroller som AIF-förvaltarna genomför. För närvarande finns det stora skillnader mellan de nationella jurisdiktionerna i tillsynen över de löpande transaktionerna i AIF-förvaltningsföretag.

Tillsynsmetoder som skiftar med nationsgränserna kan inte ge någon hållbar och övergripande lösning på riskhanteringsproblemen inom sektorn. För att effektivt hantera de gränsöverskridande aspekterna av dessa risker krävs samsyn i fråga om AIF-förvaltarnas skyldigheter, samordnade metoder för tillsyn över riskhanteringsrutiner, intern företagsstyrning och information och överskådliga insatser till stöd för tillsynsmyndigheterna i deras riskhantering, både nationellt och genom ett effektivt samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna i hela EU.

De nuvarande skillnaderna mellan de nationella regelverken skapar också rättsliga och tillsynsmässiga hinder för att effektivt marknadsföra AIF-fonder över nationsgränserna. Förutsatt att AIF-förvaltarnas verksamhet följer strikta gemensamma krav finns det inte några påtagliga skäl för att förhindra en AIF-förvaltare med hemvist i en medlemsstat från att erbjuda AIF-fonder på marknaden i en annan medlemsstat.

I medvetande om dessa brister och svagheter i de befintliga rambestämmelserna har Europeiska kommissionen åtagit sig att ta fram ett förslag till heltäckande rättsligt instrument som fastställer normer för reglering av och tillsyn över hedgefonder, private equity-fonder och andra aktörer av betydelse för det finansiella systemet.

Det är viktigt och nödvändigt att förbättra regelverk och tillsyn avseende AIF-förvaltning på EU-nivå, men för att åtgärderna ska bli helt verkningsfulla bör de åtföljas av parallella initiativ i andra viktiga jurisdiktioner. Det är Europeiska kommissionens förhoppning att principerna bakom detta förslag ska ge ett värdefullt bidrag till debatten om en förstärkt struktur för den globala tillsynen över sektorn för alternativa investeringsformer. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med sina internationella partner, särskilt Förenta staterna, för att säkerställa en konsekvent reglering och tillsyn i fråga om bestämmelserna om AIF-förvaltning och undvika överlappande regler.

1.2 Utarbetandet av förslaget: samråd och konsekvensbedömning

Europeiska kommissionen har genomfört ett omfattande samråd om ändamålsenligheten i regleringen av förvaltning och marknadsföring av andra fonder än sådana som omfattas av fondföretagsdirektivet inom Europeiska unionen. Den har också organiserat särskilda samråd om ett flertal frågor som rör hedgefondernas verksamhet. Kommissionen har kunnat utnyttja ett flertal initiativ och studier vid utarbetandet av detta förslag, och dessa redovisas utförligt i konsekvensbedömningen.

2. ALLMÄN INRIKTNING

Detta förslag är inriktat på sådana verksamheter som är specifika för eller implicit rör AIF-förvaltningssektorn och därför bör omfattas av riktade krav. Flera av de inslag i AIF-förvaltningen som allmänt anses behöva behandlas hänger samman med metoder (t.ex. blankning och upplåning av aktier eller andra instrument för att bygga uppå en andel i ett företag) som inte är unika för denna sektor av den finansiella marknaden. För att uppnå konsekvens och full effekt i behandlingen av dessa metoder krävs övergripande åtgärder som är tillämpliga på alla marknadsaktörer som är aktiva inom de relevanta områdena. En del av frågorna i detta sammanhang kommer att stå i centrum för den översyn av EU-direktiven på området genom vilken lämpligt tillämpningsområde och innehåll för eventuella korrigerande åtgärder kommer att fastställas.

Detta förslag har därför utformats för att behandla frågor som kräver specifika bestämmelser för AIF-förvaltningsföretag och deras verksamhet. Det föreslagna direktivet syftar till att

- upprätta säkra och harmoniserade EU-ramar för övervakning och kontroll av de risker som investerare, motparter, övriga aktörer på de finansiella marknaderna och den finansiella stabiliteten i stort kan utsättas för genom AIF-förvaltningsföretagens verksamheter, och att
- göra det möjligt för AIF-förvaltare att, förutsatt att de uppfyller strikta krav, tillhandahålla tjänster och marknadsföra sina fonder på hela den inre marknaden.

I nästa avsnitt anges huvudprinciperna för det föreslagna direktivet. De enskilda bestämmelserna beskrivs närmare i avsnitt 3.5.

Krav på auktorisation enligt direktivet för förvaltning av alla fonder som inte omfattas av fondföretagsdirektivet ("icke-UCITS-fonder")

Även om det för närvarande är hedgefonder och private equity som står i centrum för uppmärksamheten, vore det enligt Europeiska kommissionens uppfattning ineffektivt och kortsynt att begränsa ett lagstiftningsinitiativ till dessa båda kategorier på AIF-området: ineffektivt, eftersom varje definition av sådana fonder vore godtycklig och skulle riskera att inte täcka in alla aktörer på området och därför lätt kunna kringgås och kortsynt, eftersom många av de underliggande riskerna också förekommer i andra slag av AIF-verksamhet. Den mest varaktiga och produktiva lösningen i fråga om reglering är därför troligen att låta direktivet omfatta alla AIF-förvaltare vars verksamheter kan ge upphov till dessa risker. Följaktligen måste förvaltning och administration av samtliga fonder som inte regleras genom fondföretagsdirektivet inom Europeiska unionen auktoriseras och vara föremål för tillsyn i enlighet med kraven i direktivet.

Det breda tillämpningsområdet ska inte leda till någon schablonbehandling

Den första auktorisationen och företagsbildningen av samtliga AIF-förvaltare kommer att regleras genom en gemensam uppsättning grundläggande bestämmelser. Dessa centrala bestämmelser kommer att anpassas särskilt till olika tillgångsslag, så att inga irrelevanta eller olämpliga krav ställs på investeringsprogram med en inriktning som gör dem omotiverade. Utöver dessa gemensamma bestämmelser innehåller förslaget ett antal specifika, särskilt anpassade bestämmelser som endast ska tillämpas på AIF-förvaltare som utnyttjar vissa tekniker eller strategier i förvaltningen av sina fonder (t.ex. systematisk användning av kraftiga hävstångseffekter och förvärv av kontrollen över företag) och som kommer att säkerställa en lämplig nivå på informationen om dessa tekniker.

Undantag för förvaltare av små portföljer av mindre betydelse

Det föreslagna direktivet omfattar två undantag för förvaltare av små portföljer av mindre betydelse. Alla förvaltare av AIF-portföljer med totala tillgångar under 100 miljoner euro kommer att undantas från bestämmelserna i det föreslagna direktivet. Det är inte sannolikt att förvaltning av sådana fonder kan medföra väsentliga risker för den finansiella stabiliteten och marknadernas effektivitet. Att låta även förvaltning av sådana små fonder omfattas av de lagstadgade kraven skulle därför förorsaka kostnader och administrativt arbete som inte står i någon relation till de fördelar det skulle kunna ge. För AIF-förvaltare som enbart förvaltar AIF-fonder utan hävstång tillämpas och som inte ger investerarna någon rätt till inlösen under en femårsperiod efter datumet för bildandet av respektive fond ska dock ett tröskelvärde för portföljer av mindre betydelse på 500 miljoner euro tillämpas. Detta väsentligt högre tröskelvärde motiveras av att förvaltare av fonder utan hävstång inte kan förväntas orsaka risker för det finansiella systemets funktion. AIF-förvaltare med undantag skulle inte kunna utnyttja de rättigheter direktivet ger, såvida de inte väljer att ansöka om auktorisation enligt direktivet.

Med denna avgränsning skulle tillsynsmyndigheterna kunna inrikta sig på de områden där de flesta riskerna finns. Med ett tröskelvärde på 100 miljoner euro skulle cirka 30 % av hedgefondförvaltarna, som förvaltar 90 % av tillgångarna i de EU-registrerade hedgefonderna, komma att omfattas av direktivet. För andra AIF-fonder än hedgefonder skulle nästan hälften av förvaltarna beröras och ge en nästan full täckning av de investerade tillgångarna.

Inriktning på beslutsfattande och risktagande enheter i värdekedjan

Riskerna för marknadernas stabilitet och effektivitet och för investerarna härrör huvudsakligen från AIF-förvaltarnas verksamhet och organisation, vartill kan läggas motsvarande förhållanden hos andra centrala aktörer i styrningen av fonderna och värdekedjan (förvaringsinstitut i tillämpliga fall och värderingsenheter). Det effektivaste sättet att angripa riskerna är därför att inrikta sig på sådana enheter som är av störst betydelse för riskerna i samband med förvaltningen av AIF-fonder.

AIF-förvaltare ska ges rätt att marknadsföra AIF-fonder till professionella investerare...

En AIF-förvaltare som auktoriserats kommer endast att ges rätt att marknadsföra AIF-fonder till professionella förvaltare (enligt definitionen i MiFID-direktivet). Många AIF-fonder är förenade med en relativt hög grad av risk (för att förlora hela, eller en stor del av, det investerade kapitalet) och/eller har andra särdrag som gör dem olämpliga för icke-professionella investerare. De kan särskilt blockera placeringarna för investerare under längre tid än vad som kan godtas för fonder som riktar sig till icke-professionella investerare.

Placeringsstrategierna är normalt komplexa och omfattar ofta investeringar i icke-likvida och svårvärderade tillgångar. Marknadsföringen av sådana AIF-fonder kommer därför att inriktas endast på investerare med förutsättningar att bedöma detta slag av investeringar och bära de risker som är förenade med dem.

Denna begränsning till professionella investerare ligger i linje med de rådande förhållandena i flera medlemsstater. Vissa av de AIF-kategorier som omfattas av det föreslagna direktivet – t.ex. hedgefondandelsfonder samt öppna fastighetsfonder – är dock tillgängliga för icke-professionella investerare i vissa medlemsstater, dock med strikta regleringskrav. Medlemsstaterna får tillåta marknadsföring till icke-professionella investerare inom sina territorier och därvid tillämpa ytterligare regleringar i säkerhetssyfte.

...också över nationsgränserna

Att kraven i det föreslagna direktivet uppfylls skulle vara tillräckligt för att ge förvaltare möjlighet att marknadsföra AIF-fonder till professionella investerare på marknader i andra medlemsstater. Det enda ytterligare kravet skulle vara att adekvat information lämnas till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten.

AIF-förvaltare ges möjlighet att förvalta och marknadsföra AIF-fonder som är registrerade i tredjeländer

För närvarande förvaltar många förvaltare med hemvist i EU fonder som är registrerade i tredjeländer och marknadsför dem i Europa. Genom direktivet införs nya villkor för att bemöta de eventuella ytterligare risker för marknader och investerare i Europa som skulle kunna uppstå till följd av sådana transaktioner. Det garanterar också de nationella skattemyndigheterna tillgång till all information från skattemyndigheterna i tredjelandet som de behöver för beskattningen av inhemska professionella investerare som placerar i offshore-fonder. Förvaltning och administration av AIF-fonder förbehålls företag som har hemvist och är auktoriserade inom EU och som ges möjlighet att delegera administrationen (men inte förvaltningen) till offshore-enheter om vissa relevanta villkor är uppfyllda. Bland annat måste de förvaringsinstitut som utses för deponering av penningmedel och andra tillgångar vara kreditinstitut som är etablerade inom EU, och dessa får endast vidaredelegera funktioner om strikta villkor är uppfyllda. Värderingsinstitut i tredjelandetsjurisdiktioner får endast utses om de omfattas av likvärdiga lagstadgade normer. Om dessa strikta villkor är uppfyllda ska enligt förslaget EU-företag kunna marknadsföra AIF-fonder med hemvist i tredjeländer till professionella investerare i hela Europa efter utgången av en ytterligare period på tre år. Under denna övergångstid får medlemsstaterna tillåta, eller fortsätta att tillåta, AIF-förvaltare att i enlighet med sin nationella lagstiftning marknadsföra AIF-fonder med hemvist i tredjeländer till professionella investerare inom sina respektive territorier.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Rättslig grund

Förslagets rättsliga grund är artikel 47.2 i EG-fördraget.

3.2 Subsidiaritet och proportionalitet

Enligt artikel 5.2 i EG-fördraget ska gemenskapen endast vidta åtgärder om och i den utsträckning som målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås

av de enskilda medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

AIF-förvaltares verksamhet påverkar investerare, motparter och finansiella marknader i andra medlemsstater, och de risker som är förenade med sådan verksamhet är därför ofta av gränsöverskridande natur. För att kontrollen av de makroprudentiella riskerna och tillsynen över AIF-förvaltarens verksamhet ska kunna ske effektivt krävs därför en gemensam nivå inom EU på informationskrav och lagstadgade skyddsåtgärder. Direktivet ger också ett harmoniserat ramverk för en säker och effektiv marknadsföring av AIF-fonder, som inte skulle ha kunnat upprättas lika effektivt genom osamordnade åtgärder av medlemsstaterna.

Det föreslagna direktivet överensstämmer också med proportionalitetsprincipen i artikel 5.3 i EG-fördraget. Många av bestämmelserna i direktivet avser vissa speciella verksamheter. En AIF-förvaltare som inte bedriver sådana verksamheter ska inte omfattas av de bestämmelserna. Vidare föreskrivs i direktivet två undantag för verksamhet av mindre betydelse: auktorisationskraven ska inte gälla för förvaltare av AIF-fonder vars värde understiger 100 miljoner euro, eftersom dessa sannolikt inte kan skapa väsentliga risker för det finansiella systemet eller kunna hindra marknaderna från att fungera korrekt. För AIF-förvaltare som endast förvaltar AIF-fonder utan hävstång och som inte ger investerarna någon rätt till inlösen under en tid av fem år från bildandet av respektive AIF-fond ska tröskelvärdet för verksamhet av mindre betydelse i stället vara 500 miljoner euro.

3.3 Val av regleringsform

Valet av ett direktiv som rättsligt instrument leder till en lämplig avvägning mellan kraven på harmonisering respektive flexibilitet: Det föreslagna direktivet skapar harmonisering i tillräcklig utsträckning för att auktorisationen av AIF-förvaltare och tillsynen över dem ska omfattas av ett enhetligt och säkert EU-omfattande ramverk. Samtidigt ger valet av ett direktiv som regleringsform medlemsstaterna viss flexibilitet vad avser besluten om hur deras nationella rättsordningar ska anpassas till det nya ramverket. Detta överensstämmer med subsidiaritetsprincipen.

3.4 Kommittéförfarande

Förslaget följer Lamfalussy-metoden i sin reglering av finansiella tjänster. Det föreslagna direktivet genomför de principer som är nödvändiga för att säkerställa att AIF-förvaltare omfattas av genomgående höga krav på information och officiell tillsyn inom hela EU, samtidigt som det föreskrivs att tillämpningsföreskrifter ska antas genom kommittéförfaranden.

3.5 Förslagets innehåll

3.5.1 Tillämpningsområde och definitioner

I syfte att säkerställa att alla AIF-förvaltare som är verksamma inom EU omfattas av effektiv tillsyn och kontroll införs genom det föreslagna direktivet en rättsligt bindande ordning för auktorisation och tillsyn som gäller för alla förvaltare av AIF-fonder inom EU. Ordningen ska tillämpas oavsett var den förvaltade fonden har rättslig hemvist. Av hänsyn till proportionaliteten ska direktivet inte tillämpas på förvaltare av AIF-portföljer med tillgångar på under 100 miljoner euro respektive 500 miljoner euro för som endast förvaltar AIF-fonder

utan hävstång och som inte ger investerarna någon rätt till inlösen under en tid av fem år från bildandet av respektive AIF-fond.

3.5.2 *Verksamhetsvillkor och första auktorisation*

Krav på auktorisation, som ska meddelas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, kommer att införas för alla AIF-förvaltare som avser att bedriva verksamhet inom EU. Alla sådana förvaltare med verksamhet i Europa kommer att vara skyldiga att styrka att de har tillräckliga kvalifikationer för att tillhandahålla AIF-förvaltningstjänster samt att lämna närmare uppgifter om den planerade verksamheten i förvaltningsföretaget, identifieringsuppgifter och egenskaper för de fonder som ska förvaltas, styrningen av förvaltningsföretaget (även formerna för delegering av förvaltningstjänster), ordningar för värdering och förvaring av tillgångarna och system för lagstadgad rapportering i tillämpliga fall. Det kommer också att krävas att företagen ska ha och upprätthålla kapital av en viss miniminivå.

För att säkerställa att de risker som är förenade med AIF-förvaltning fortlöpande hanteras effektivt kommer förvaltarna att vara skyldiga att på ett tillfredsställande sätt visa den behöriga myndigheten att de interna rutinerna är effektiva med avseende på riskhantering (särskilt i fråga om likviditetsrisker och ytterligare operativa risker och motpartsrisker i samband med blankning), hantering av och uppgifter om intressekonflikter, marknadsmässig värdering av tillgångarna och säkerheten i förvarings- och värderingsmetoderna.

Eftersom AIF-förvaltare tillämpar vitt skilda placeringsstrategier ska enligt det föreslagna direktivet de närmare kraven, särskilt i fråga om rapportering, anpassas särskilt till de särskilda placeringsstrategier som tillämpas.

3.5.3 *Behandlingen av investerarna*

I det föreslagna direktivet föreskrivs en minsta nivå på de tjänster och den information som företaget – i inledningsskedet och därefter fortlöpande – ska tillhandahålla sina (professionella) investerare för att underlätta deras granskning av produkterna och ge dem en skälig nivå av investerarskydd. Enligt förslaget ska förvaltarna ge sina investerare en tydlig beskrivning av sin placeringspolitik, bland annat i fråga om tillgångsslag och användning av hävstång, policy för inlösen under normala och exceptionella omständigheter, metoder för värdering, administration och riskhantering samt avgifter och andra kostnader som är förenade med investeringen.

3.5.4 *Information till tillsynsmyndigheter*

För att underlätta en effektiv övergripande tillsyn över AIF-förvaltarens verksamhet kommer dessa också att vara skyldiga att regelbundet lämna rapporter till den behöriga myndigheten om på vilka marknader och i vilka instrument de huvudsakligen bedriver handel samt om viktiga exponeringar, resultat och riskkoncentrationer. De kommer också att vara skyldiga att meddela de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna identitetsuppgifter för förvaltade AIF-fonder, marknader och tillgångar som dessa är inriktade på samt organisatoriska arrangemang och riskhanteringsmetoder i samband med fonden.

3.5.5 *Särskilda krav för förvaltning av AIF-fonder med hävstång*

Om AIF-förvaltare systematiskt utnyttjar hävstångseffekter i hög grad kan deras inflytande på placeringsmarknaderna bli flera gånger större än vad fondens egna kapital skulle motivera. Enligt förslaget ges kommissionen befogenhet att fastställa tröskelvärden för utnyttjandet av

hävstång genom ett kommittéförfarande om så krävs för att säkerställa säkerhet och integritet i det finansiella systemet. Det föreslagna direktivet ger de nationella myndigheterna ytterligare befogenheter att skyndsamt begränsa utnyttjandet av hävstångseffekter för enskilda fondförvaltare och fonder då exceptionella omständigheter föreligger. Vidare kommer AIF-förvaltare som systematiskt utnyttjar hävstångseffekter utöver ett visst tröskelvärde att vara skyldiga att till myndigheterna i sina hemmedlemsstater lämna uppgift om de samlade hävstångseffekterna, oavsett formerna för dessa, och om de viktigaste källorna till dem. I förslaget till direktiv införs inga krav på de behöriga myndigheterna när det gäller hur denna information ska användas. Det krävs också att de myndigheter som är behöriga i fråga om sådana hävstångsfonder ska sammanställa information av betydelse för tillsynen över AIF-förvaltare och för hanteringen av de potentiella följderna av dessas verksamhet för finansiella institut inom hela EU som är av betydelse för det finansiella systemets funktion och/eller för att de marknader på vilka dessa förvaltare är aktiva ska fungera korrekt. Dessa sammanställningar ska också överlämnas till övriga behöriga myndigheter.

3.5.6 Särskilda krav för AIF-förvaltare som förvärvar en kontrollerande andel i företag

Enligt förslaget ska AIF-förvaltare som förvärvar en kontrollerande andel i ett portföljföretag informera övriga aktieägare och arbetstagarrepresentanterna i det företag i vilket förvärvet gjordes. Det föreskrivs att AIF-förvaltare årligen offentliggör information om fondens placeringsstrategi och dess syften med företagsförvärven samt allmän information om portföljföretagets resultat efter förvärvet. Dessa rapporteringskrav har införts av hänsyn till behovet av att private equity- och uppköpsfonder offentligt redovisar hur de leder företag av större allmänt intresse. Detta krav har införts för att åtgärda den upplevda bristen på strategisk information om private equity-företags avsedda eller faktiska förvaltning av portföljföretag.

Av proportionalitetsskäl utvidgas inte dessa krav i förslaget till att också gälla förvärv av kontroll över små och medelstora företag. Därigenom har man sökt undvika att införa sådana krav för tillhandahållare av uppstarts- eller högriskkapital (i den utsträckning dessa inte redan är undantagna från hela direktivets tillämpningsområde). Som svar på de betänkligheter som framförts över att nivån på informationen minskas efter det att private equity-bolag upphävt börsnoteringen för företag krävs det i förslaget att dessa avnoterade företag fortfarande ska omfattas av rapporteringskrav under upp till två år efter avnoteringen.

3.5.7 AIF-förvaltares rättigheter enligt direktivet

För att underlätta utvecklingen av den inre marknaden kommer AIF-förvaltare som auktoriserats i sin hemmedlemsstat att ha rätt att marknadsföra sina fonder till professionella investerare i samtliga medlemsstater. Eftersom det föreslagna direktivet leder till en gemensam hög nivå på regleringen kommer medlemsstaterna inte att få införa ytterligare krav på AIF-förvaltare med hemvist i andra medlemsstater i fråga om marknadsföring till professionella investerare. För marknadsföring av AIF-fonder över nationsgränserna ska det endast krävas ett anmälningsförfarande, under vilket relevant information lämnas till värdmedlemsstaten.

Det föreslagna direktivet ger inga rättigheter avseende marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare. Medlemsstaterna får tillåta marknadsföring till icke-professionella investerare inom sina territorier och därvid tillämpa ytterligare regleringar i säkerhetssyfte. Kraven i detta sammanhang får inte leda till diskriminering beroende på AIF-förvaltarens hemvist.

3.5.8 Tredjeländer

Det föreslagna direktivet tillåter att AIF-förvaltare marknadsför AIF-fonder med hemvist i tredjeländer under förutsättning att strikta kontroller görs av hur tjänsteleverantörerna inom dessa jurisdiktioner utför centrala funktioner. De rättigheter som ges genom direktivet att marknadsföra sådana AIF-fonder till professionella investerare kommer inte att börja gälla förrän tre år efter tidsfristen för införlivandet med nationell lagstiftning på grund av den tid som kommer att krävas för att besluta om ytterligare krav i genomförandebestämmelserna. Under övergångstiden får medlemsstaterna tillåta, eller fortsätta att tillåta, AIF-förvaltare att enligt sin nationella lagstiftning marknadsföra AIF-fonder med hemvist i tredjeländer till professionella investerare inom sina territorier. Det krävs att sådana centrala funktioner och verksamheter som kan komma att ge upphov till risker för marknaderna i Europa eller investerare och motparter ska genomföras av enheter som är etablerade i EU vars verksamhet omfattas av harmoniserade bestämmelser. Direktivet innehåller bestämmelser med definitioner av vilka funktioner som får genomföras av tredjelandsenheter eller delegeras till sådana på EU-auktoriserade instituts ansvar. I bestämmelserna definieras också villkoren (i fråga om likvärdig reglering och tillsyn) för att begränsade funktioner ska få genomföras av enheter från tredjeländer. Vidare tillåts enligt direktivförslaget marknadsföring av AIF-fonder med hemvist i tredjeländer endast om tredjelandet i fråga har ingått ett avtal baserat på artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet med den medlemsstat inom vars territorium AIF-fonden ska marknadsföras. Därigenom ska det säkerställas att de nationella skattemyndigheterna kan få all information från skattemyndigheterna i tredjelandet som de behöver för att beskatta inhemska professionella investerare som placerar i offshore-fonder. Tre år efter tidsfristen för införlivandet kommer AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeländ att få tillstånd enligt direktivet att marknadsföra sina fonder i EU, under förutsättning att ramverket för regleringen och formerna för tillsynen i det tredjelandet är likvärdiga med dem som krävs genom det föreslagna direktivet och att operatörer från EU har motsvarande tillträde till detta tredjelands marknad. Beslut om likvärdighet beträffande relevant lagstiftning i tredje länder och jämförbart marknadstillträde ska i samtliga fall fattas av kommissionen.

3.5.9 Samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter

I syfte att se till att sektorn för AIF-förvaltning fungerar på ett säkert sätt kommer det att krävas att medlemsstaterna alltid samarbetar när så är nödvändigt för att nå målen för direktivet. Eftersom de risker som kan uppstå inom sektorn för AIF-förvaltning är av gränsöverskridande natur kommer en förutsättning för effektiv makroprudentiell tillsyn att vara att relevanta makroprudentiella data på EU-nivå, och även global nivå, meddelas till myndigheterna i övriga medlemsstater. Det kommer därför att krävas att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten överför relevanta, lämpligt aggregerade, data till offentliga myndigheter i andra medlemsstater. Vid meningsskiljaktigheter mellan behöriga myndigheter ska ärendet överlämnas till CESR för medling i syfte att nå en snabb och effektiv lösning. De behöriga myndigheterna ska vederbörligen uppmärksamma CESR:s yttrande.

3.6 Budgetkonsekvenser

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om förvaltning av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv
2004/39/EG och 2009/.../EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel
47.2,

med beaktande av kommissionens förslag⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁷,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁸, och

av följande skäl:

1. Förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan *AIF-förvaltare*) ansvarar för en väsentlig del av de investerade tillgångarna i Europa och står för en betydande del av handeln på marknaderna för finansiella instrument. De har därför stora förutsättningar för att påverka de marknader och företag som är föremål för deras placeringar.
2. AIF-förvaltarnas påverkar i stort sett de marknader där de är verksamma positivt, men under den finansiella krisen har det nyligen framstått klart att de genom sin verksamhet också kan sprida eller förstärka risker i hela det finansiella systemet. Det är svårt att hantera sådana risker effektivt utan samordning av de nationella motåtgärderna. Detta direktiv syftar därför till att fastställa gemensamma krav för auktorisationen av och tillsynen över AIF-förvaltarna för att på ett enhetligt sätt kunna bemöta riskerna i sammanhanget och deras effekter på investerare och marknader inom gemenskapen.
3. De svårigheter som nyligen uppstått på de finansiella marknaderna har visat att många av de strategier som används av AIF-förvaltare är förenade med vissa eller flera

⁵ EUT C, s. .

⁶ EUT C, s. .

⁷ EUT C, s. .

⁸ EUT C, s. .

betydande risker som påverkar investerare, andra marknadsaktörer och marknaderna själva. För att skapa en övergripande gemensam ordning för tillsynen är det nödvändigt att upprätta ett ramverk som kan bemästra dessa risker och som beaktar hela skalan av de investeringsstrategier och –tekniker som AIF-förvaltarna använder. Detta direktiv bör därför vara tillämpligt på AIF-förvaltare som förvaltar och marknadsför alla slag av fonder som inte omfattas av direktiv 2009/.../EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (omarbetning)⁹, oberoende av under vilka rättsliga former eller genom vilka avtalsförhållanden AIF-förvaltarna har anförtrots det ansvaret. En auktorisation enligt detta direktivet bör inte ge AIF-förvaltare rätt att förvalta sådana fondföretag som avses i direktiv 2009/.../EG.

4. Genom detta direktiv fastställs krav på AIF-förvaltarnas genomförande av förvaltningen av alternativa investeringsfonder (nedan *AIF-fonder*) som de har ansvar för. Det skulle inte vara förenligt med proportionalitetsprincipen att reglera strukturen eller sammansättningen av de AIF-portföljer som förvaltas av AIF-förvaltare, och det vore svårt att skapa en sådan omfattande harmonisering eftersom det finns ett stort antal inbördes mycket olika slag av AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltare.
5. Tillämpningsområdet för detta direktiv bör begränsas till förvaltningen av företag för kollektiva investeringar som tar upp kapital från ett antal investerare för att placera det i enlighet med en fastställd placeringspolitik som utnyttjar principen om riskspridning i dessa investerares intresse. Detta direktiv bör inte tillämpas på förvaltning av pensionsfonder eller på förvaltare av ej sammanförda investeringar som gåvofonder, nationella placeringsfonder eller tillgångar som innehas för egen räkning av kreditinstitut och försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Det bör inte heller tillämpas på aktivt förvaltade investeringar i värdepapper som certifikat, futureskontrakt och indexobligationer. Det bör dock omfatta förvaltare av alla företag för kollektiva investeringar för vilka auktorisation som fondföretag ("UCITS-fond") inte krävs. För värdepappersföretag som auktoriserats enligt direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument¹⁰ bör auktorisation enligt det här direktivet inte krävas för tillstånd att tillhandahålla investeringstjänster avseende AIF-fonder. Värdepappersföretag får dock endast tillhandahålla investeringstjänster avseende AIF-fonder i den utsträckning som andelar eller aktier i dessa får marknadsföras enligt det här direktivet.
6. För att undvika att det ställs otillbörliga eller oproportionerliga krav föreskrivs genom detta direktiv ett undantag för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vilkas sammanlagda värde understiger tröskelvärdet 100 miljoner euro. Det är inte sannolikt att den verksamhet som förvaltaren i fråga bedriver kan komma att väsentligt påverka den finansiella stabiliteten eller marknadernas effektivitet. På AIF-förvaltare som endast förvaltar AIF-fonder utan hävstång och inte ger investerarna någon rätt till inlösen under en femårsperiod tillämpas ett särskilt tröskelvärde på 500 miljoner euro. Detta särskilda tröskelvärde motiveras av att det är ännu mindre sannolikt att förvaltare av fonder utan hävstång som är specialiserade på långsiktiga placeringar kan orsaka risker för det finansiella systemets funktion. Dessutom upphävs likviditetsriskerna genom att investerarna "läses inne" under fem år. AIF-förvaltare

⁹ EUT L [...], [...], s.

¹⁰ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

som är undantagna från detta direktiv bör fortsätta att omfattas av relevant nationell lagstiftning. De bör dock få behandlas som AIF-förvaltare enligt detta direktiv om de utnyttjar sin ”opt-in”-rätt till detta.

7. Detta direktiv syftar till att skapa ett harmoniserat strikt ramverk för reglering och tillsyn avseende AIF-förvaltares verksamheter. Auktorisation enligt direktivet bör omfatta förvaltnings- och administrationstjänster för AIF-fonder inom hela gemenskapen. Dessutom bör auktoriserade AIF-förvaltare ha rätt att efter ett notifieringsförfarande marknadsföra AIF-fonder till professionella investerare i hela gemenskapen.
8. Detta direktiv reglerar inte AIF-fonder och hindrar därför inte medlemsstaterna från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare krav avseende AIF-fonder som är etablerade inom deras territorier. Det förhållandet att en medlemsstat får införa ytterligare krav på AIF-fonder med hemvist inom sitt territorium bör dock inte hindra AIF-förvaltare som är auktoriserade enligt detta direktiv i andra medlemsstater från att till professionella investerare marknadsföra AIF-fonder vars hemvist befinner sig utanför den medlemsstat som infört ytterligare krav, varvid de följaktligen inte omfattas av eller behöver följa dessa ytterligare krav.
9. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsrättsliga instrument, får medlemsstaterna införa striktare krav på AIF-förvaltare som marknadsför en AIF-fond utslutande till icke-professionella investerare eller en och samma AIF-fond både till professionella och icke-professionella investerare, oberoende av om andelarna eller aktierna i den AIF-fonden marknadsförs inom landet eller över nationsgränser. Dessa båda undantag gör det möjligt för medlemsstaterna att införa sådana ytterligare åtgärder som de bedömer vara nödvändiga till skydd för icke-professionella investerare. Därigenom beaktas det att AIF-fonder ofta har bristande likviditet och löper stor risk för betydande kapitalförluster. Placeringsstrategierna för AIF-fonder är i allmänhet inte anpassade till icke-professionella investerares investeringsprofiler eller behov. De lämpar sig bättre för professionella investerare och investerare som har investeringsportföljer som är tillräckligt stora för att kunna ”absorbera” de högre förlustriskerna med sådana investeringar. Medlemsstaterna får dock tillåta marknadsföring av AIF-fonder, förvaltade av AIF-förvaltare, till icke-professionella investerare inom sina territorier. Mot bakgrund av artikel 19.4–5 i direktiv 2004/39/EG bör medlemsstaterna fortsätta att säkerställa att tillräckliga skyddsåtgärder vidtas när de tillåter marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare. Värdepappersföretag som är auktoriserade enligt direktiv 2004/39/EG och tillhandahåller investeringstjänster till icke-professionella kunder måste beakta sådana ytterligare skyddsåtgärder när de bedömer om en viss AIF-fond är lämplig för en enskild icke-professionell kund. Om en medlemsstat tillåter att AIF-fonder marknadsförs till icke-professionella investerare inom sitt territorium, bör denna möjlighet kunna utnyttjas oavsett inom vilken medlemsstat AIF-förvaltaren är etablerad, och ingen diskriminering bör förekomma vid tillämpningen av eventuella ytterligare bestämmelser.
10. För att säkerställa en hög nivå på skyddet av värdepappersföretagens kunder enligt direktiv 2004/39/EG bör AIF-fonder inte betraktas som okomplicerade finansiella instrument vid tillämpning av det direktivet. Det direktivet bör därför ändras i enlighet med detta.

11. Det är nödvändigt att föreskriva minsta kapitalkrav för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i de tjänster som AIF-förvaltare tillhandahåller. De gällande kapitalkraven bör täcka det yrkesansvar som kan komma att åberopas mot AIF-förvaltare i fråga om samtliga deras verksamheter, även delegerade förvaltnings-tjänster och tjänster med stöd av fullmakt.
12. Det är nödvändigt att se till att effektiva företagsstyrningskontroller görs av AIF-förvaltarens verksamhet. Den bör förvaltas och organiseras så att risken för intressekonflikter minimeras. Utvecklingen under senare tid har visat att det är av avgörande betydelse att skilja förvarings- och förvaltningsfunktionerna och hålla investerarnas tillgångar avskilda från förvaltaren. AIF-förvaltare måste därför utse ett förvaringsinstitut och ge det i uppdrag att bokföra investerarnas pengar på separata konton, förvara finansiella instrument och kontrollera om AIF-fonden eller AIF-förvaltaren för AIF-fondens räkning har tilldelats äganderätten till alla övriga tillgångar.
13. En tillförlitlig och objektiv värdering av tillgångarna är av avgörande betydelse för skyddet av investerarnas intressen. Olika AIF-förvaltare använder olika metoder och system för värderingen av tillgångarna beroende på vilka tillgångar och marknader deras investeringar huvudsakligen gäller. Det är lämpligt att medge att sådana skillnader föreligger men att ändå kräva att värderingen av tillgångarna ska genomföras av en enhet som är oberoende i förhållande till AIF-förvaltaren.
14. AIF-förvaltare får delegera ansvaret för utförandet av sina funktioner i enlighet med detta direktiv. De bör därvid fortfarande ansvara för att deras funktioner utförs korrekt och i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.
15. AIF-förvaltare som i hög grad utnyttjar hävstångseffekter i sina placeringsstrategier kan under vissa förhållanden bidra till att bygga upp systemrisk eller marknadsstörningar, och särskilda krav bör därför föreskrivas för AIF-förvaltare som utnyttjar vissa tekniker som kan ge upphov till särskilda risker. Nödvändig information för att påvisa, övervaka och bemöta sådana risker har inte samlats in på ett samordnat sätt inom hela gemenskapen och inte vidarebefordrats till övriga medlemsstater så att man kunnat påvisa möjliga källor till risker för stabiliteten på de finansiella marknaderna inom gemenskapen. För att råda bot på detta bör särskilda krav gälla för AIF-förvaltare som genomgående utnyttjar en hög grad av hävstångseffekter i sina placeringsstrategier. Sådana förvaltare bör vara skyldiga att offentliggöra information om sitt utnyttjande av hävstång och om källorna till detta. Denna information bör sammanställas och vidarebefordras till övriga myndigheter inom gemenskapen för att underlätta en gemensam analys av följderna för det finansiella systemet i EU av dessa förvaltares utnyttjande av hävstång och även gemensamma åtgärder för att bemöta eventuella risker.
16. AIF-förvaltning som bygger på en hög grad av utnyttjande av hävstångseffekter skulle kunna skada de finansiella marknadernas stabilitet och hindra dem från att fungera effektivt. Det har ansetts nödvändigt att låta kommissionen införa gränser för den nivå på hävstångseffekterna som AIF-förvaltare får utnyttja, särskilt i de fall när de systematiskt i hög grad utnyttjar hävstång. När det gäller begränsningar av det maximala beloppet för hävstången bör man beakta aspekter som rör källorna till hävstångseffekterna och de strategier som AIF-förvaltaren tillämpar. Man bör också beakta den i huvudsak dynamiska naturen i förvaltningen av hävstångseffekterna hos

de flesta AIF-förvaltare som utnyttjar hävstång i hög grad. I detta avseende skulle gränserna för utnyttjandet av hävstång till exempel kunna utformas som antingen ett tröskelvärde som inte bör överskridas vid någon tidpunkt eller en gräns för det genomsnittliga utnyttjandet av hävstång under en given period (t.ex. en månad eller ett kvartal).

17. Det är nödvändigt att se till att varje AIF-förvaltare lämnar sådan information till alla företag, över vilka det kan utöva ett kontrollerande eller dominerande inflytande, att dessa kan bedöma hur detta inflytande på kort och medellång sikt påverkar deras ekonomiska och sociala situation. Därför bör särskilda krav gälla för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är i stånd att utöva ett kontrollerande inflytande över ett företag, börsnoterat eller ej, och särskilt anmäla att denna situation föreligger och underrätta företaget och alla dess aktieägare om sina avsikter i fråga om den kommande affärsutvecklingen och andra förändringar som planeras med avseende på det kontrollerade företaget. För att säkerställa överblickbarhet i fråga om det kontrollerade företaget bör skärpta rapporteringskrav gälla. AIF-fonden i fråga bör komplettera sin årsredovisning med specifik information beträffande den aktuella investeringsformen och det kontrollerade företaget.
18. Många AIF-förvaltare ansvarar för närvarande för AIF-fonder med hemvist i tredjeländer. Det är lämpligt att tillåta auktoriserade AIF-förvaltare att förvalta AIF-fonder med hemvist i tredjeländer under förutsättning att lämpliga åtgärder vidtas för att säkerställa en sund administration av dessa AIF-fonder och en effektiv förvaring av de tillgångar EU-investerarna placerat i.
19. AIF-förvaltare bör också kunna marknadsföra AIF-fonder med hemvist i tredjeländer till professionella investerare både i sina hemmedlemsstater och i andra medlemsstater. För utövandet av denna rättighet bör det krävas notifieringsförfaranden samt att det föreligger ett skatteavtal med tredjelandet i fråga som garanterar ett effektivt utbyte av information med skattemyndigheterna i de länder där EU-investerarna har hemvist. Eftersom dessa AIF-fonder och de tredjeländer i vilka de har hemvist måste uppfylla ytterligare krav, av vilka några först måste fastställas genom genomförandebestämmelser, bör rättigheterna enligt detta direktiv att marknadsföra AIF-fonder med hemvist i tredjeländer till professionella investerare inte börja gälla förrän tre år efter tidsfristen för införlivandet. Under övergångstiden får medlemsstaterna tillåta, eller fortsätta att tillåta, AIF-förvaltare att marknadsföra AIF-fonder med hemvist i tredjeländer inom sina respektive territorier i enlighet med den nationella lagstiftningen. AIF-förvaltarna får dock inte under denna treårsperiod marknadsföra sådana AIF-fonder till professionella investerare i andra medlemsstater med stöd av rättigheterna enligt detta direktiv.
20. Det är lämpligt att tillåta AIF-förvaltare att delegera administrativa uppgifter till en enhet som är etablerad i ett tredjeland förutsatt att nödvändiga garantier finns. På motsvarande sätt får ett förvaringsinstitut delegera sina förvaringsuppgifter beträffande en AIF-fond med hemvist i ett tredjeland till ett förvaringsinstitut som är etablerat i det tredjelandet, förutsatt att lagstiftningen i det tredjelandet garanterar en nivå på skyddet av investerarnas intressen som är likvärdig med förhållandena i EU. Under vissa förhållanden bör det också vara möjligt för AIF-förvaltare att utse ett oberoende värderingsorgan som är etablerat i ett tredjeland.

21. Förutsatt att ett tredjeland har ett likvärdigt regelverk och att AIF-förvaltare som är etablerade inom EU har effektivt tillträde till marknaden i det tredjelandet bör medlemsstaterna tre år efter utgången av tidsfristen för införlivandet av direktivet kunna börja auktorisera AIF-förvaltare i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv utan att kräva att de ska ha ett registrerat kontor inom EU. Denna övergångsperiod införs av hänsyn till AIF-förvaltare och tredjeländerna i fråga måste uppfylla ytterligare krav, av vilka några först måste fastställas genom genomförandebestämmelser.
22. Det är nödvändigt att klargöra vilka befogenheter och skyldigheter som gäller för de behöriga myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta direktiv och att stärka de nödvändiga arrangemangen för att säkerställa en tillfredsställande nivå på samarbetet över nationsgränserna mellan tillsynsmyndigheterna.
23. Den relativa omfattningen av AIF-förvaltarens verksamheter på vissa finansiella marknader, särskilt i de fall då de AIF-fonder de förvaltar inte har något väsentligt intresse av de underliggande produkterna eller instrumenten för derivaten på dessa marknader skulle i vissa fall kunna hindra dessa marknader från att fungera effektivt. Det skulle till exempel kunna göra dessa marknader alltför volatila eller hindra en korrekt prissättning av de instrument som handlas på dem. Det har därför ansetts nödvändigt att förvissa sig om att de behöriga myndigheterna har nödvändiga befogenheter för att övervaka AIF-förvaltarens verksamheter på dessa marknader och ingripa under förhållanden då det framstår som nödvändigt att skydda dem för att de ska fungera korrekt.
24. Medlemsstaterna bör fastställa regler för påföljder för överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och se till att de tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
25. Varje utbyte eller överföring av information mellan behöriga myndigheter eller myndigheter, organ eller personer bör ske i enlighet med bestämmelserna för överföring av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹¹.
26. De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹².
27. Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv. I detta avseende bör kommissionen kunna anta beslut om fastställande av de förfaranden som ska krävas för att AIF-förvaltare som förvaltar AIF-portföljer med tillgångar som inte överstiger tröskelvärdet i direktivet ska få utöva sin rätt att behandlas som AIF-förvaltare enligt detta direktiv. Dessa beslut är även avsedda att specificera de kriterier som de behöriga myndigheterna ska tillämpa vid sin bedömning av om AIF-förvaltare har uppfyllt sina skyldigheter i fråga om genomförandet av verksamheten, vilka slag av intressekonflikter AIF-förvaltarena

¹¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹² EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

måste identifiera och de rimliga åtgärder som AIF-förvaltare ska förväntas vidta beträffande sina interna och organisatoriska rutiner för att identifiera, förhindra, hantera och offentliggöra intressekonflikter. Besluten avses också närmare ange vilka riskhanteringskrav som ska gälla för AIF-förvaltarna i proportion till de risker som de utsätter sig för på grund av de AIF-fonder de förvaltar samt de åtgärder som krävs för att göra det möjligt för AIF-förvaltare att hantera de särskilda riskerna i samband med blankningstransaktioner samt eventuella restriktioner som kan krävas för att skydda AIF-fonder från otillbörliga riskexponeringar. De ska närmare definiera kraven på likviditetshanteringen i detta direktiv, och särskilt minimikraven på AIF-fondernas likviditet. De har utformats för att närmare specificera de krav som originatorer av värdepapperiseringsinstrument måste uppfylla för att AIF-förvaltare ska tillåtas placera i sådana instrument som emitterats efter den 1 januari 2011. De är väl utformade för att specificera de krav som AIF-förvaltare måste uppfylla när de placerar i sådana värdepapperiseringsinstrument. De har utformats för att ange de närmare kriterierna för att ett värderingsorgan ska anses vara oberoende enligt detta direktiv. Det kommer att anges närmare villkor för att delegering av AIF-förvaltarnas funktioner ska kunna godkännas och för vilka förhållandena som ska leda till att en förvaltare inte längre ska betraktas som förvaltare av en AIF-fond om delegering skett i alltför stor utsträckning. Innehåll och format för de årsredovisningar som AIF-förvaltarna måste tillhandahålla för varje AIF-fond som de förvaltar kommer att specificeras, och AIF-förvaltarnas skyldigheter i fråga om offentliggörande av information till investerare och kraven på deras rapportering till de behöriga myndigheterna kommer att anges närmare tillsammans med de tidsintervall som inte får överskridas mellan offentliggörandena. Kraven på information från AIF-förvaltarna om hävstång och tidsintervallen för rapporteringen till de behöriga myndigheterna och informationen till investerarna kommer att anges. De är avsedda att ange gränser för den nivå på hävstångseffekter som AIF-förvaltare får utnyttja när de förvaltar AIF-fonder. Det närmare innehållet i den information som det krävs att AIF-förvaltarna ska lämna till emittenter och onoterade företag och dessas respektive aktieägare samt till arbetstagarrepresentanterna när de förvärvar ett kontrollerande inflytande i dessa emittenter och onoterade företag, inbegripet innehållet i den information som ska lämnas i årsredovisningen för den AIF-fond de förvaltar, kommer att redovisas liksom formerna för överlämnandet av informationen. De slag av begränsningar eller villkor som kan införas för marknadsföringen av AIF-fonder till professionella investerare i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat kommer att anges närmare. Allmänna kriterier kommer att anges för bedömningen av likvärdighet beträffande värderingsstandarderna i tredjeländer, om värderingsorganet är etablerat i ett tredjeländ, beträffande tredjeländers lagstiftning om förvaringsinstitut samt, i samband med auktorisation av AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer, beträffande stabilitetskraven i lagstiftningen och den fortlöpande tillsynen i de länderna. Vidare kommer allmänna kriterier att anges för bedömningen av huruvida tredjeländer ger AIF-förvaltare från EU effektivt marknadstillträde som är jämförbart med det som EU ger AIF-förvaltare från tredjeländer. Formerna, innehållet och frekvensen vid informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och andra behöriga myndigheter i de fall då en AIF-förvaltare enskilt eller kollektivt tillsammans med andra AIF-förvaltare kan komma att påverka stabiliteten hos finansiella institut som är av betydelse för det finansiella systemet och hindra marknaderna från att fungera korrekt kommer att anges närmare. Förfarandena för kontroller på plats och utredningar kommer att redovisas.

28. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG. Åtgärder av annat slag bör omfattas av det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i samma beslut. Åtgärderna är avsedda att bekräfta att värderingsstandarderna för fonder i ett visst tredjeland är likvärdiga med dem som tillämpas inom EU i de fall då värderingsorganet är etablerat i ett tredjeland, att lagstiftningen om förvaringsinstitut i ett visst tredjeland är likvärdig med detta direktiv och att lagstiftningen om stabilitetskrav och den fortlöpande tillsynen i ett visst tredjeland är likvärdig med detta direktiv. De kommer att ange huruvida vissa tredjeländer ger AIF-förvaltare från EU effektivt marknadsstillträde som är jämförbart med det som EU ger AIF-förvaltare från tredjeländer. Mallar för anmälningar och intyg kommer att lämnas och förfarandet för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna kommer att beskrivas närmare.
29. Eftersom målen för den planerade åtgärden, nämligen att säkerställa en hög nivå på skyddet av konsumenter och investerare genom att fastställa ett gemensamt ramverk för auktorisation av och tillsyn över AIF-förvaltare, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vilket framgår av bristerna i den befintliga lagstiftningen i medlemsstaterna samt i tillsynen över dessa aktörer, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 *Syfte*

I detta direktiv fastställs bestämmelser för auktorisation av förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*) samt för deras löpande verksamhet och dennas överblickbarhet.

Artikel 2 *Tillämpningsområde*

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla AIF-förvaltare, etablerade inom gemenskapen, som tillhandahåller förvaltningstjänster för en eller flera alternativa investeringsfonder (nedan *AIF-fonder*), oberoende av
 - a) om AIF-fonden har hemvist inom eller utom gemenskapen,
 - b) om AIF-förvaltaren tillhandahåller sina tjänster direkt eller genom delegering,

- c) om AIF-fonden är öppen eller sluten, och
- d) vilken rättslig struktur AIF-fonden och AIF-förvaltaren har.

En AIF-förvaltare med auktorisation enligt detta direktiv för att tillhandahålla förvaltningstjänster till en eller flera AIF-fonder ska också ha rätt att marknadsföra aktier eller andelar i dessa fonder till professionella investerare på de villkor som anges i kapitel VI och, i tillämpliga fall, i artikel 35.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

- a) AIF-förvaltare som, antingen direkt eller indirekt via ett företag till vilket AIF-förvaltaren är anknuten genom gemensam ledning eller kontroll eller genom ett väsentligt direkt eller indirekt innehav, förvaltar AIF-portföljer vilkas förvaltade tillgångar, inbegripet sådana som förvärvats med utnyttjande av hävstångseffekter, sammanlagt inte överstiger tröskelvärdet 100 miljoner euro, eller 500 miljoner euro om AIF-fondens portfölj består av AIF-fonder utan hävstång och utan rätt till inlösen under en tid av fem år från dagen för bildandet av respektive AIF-fond.
- b) AIF-förvaltare, etablerade inom gemenskapen, som inte tillhandahåller förvaltningstjänster till AIF-fonder med hemvist inom gemenskapen och inte marknadsför AIF-fonder inom gemenskapen,
- c) fondföretag ("UCITS-fonder") eller deras förvaltnings- eller värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/.../EG [fondföretagsdirektivet]
- d) kreditinstitut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning),
- e) institut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut¹³,
- f) institut som omfattas av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring¹⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring¹⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG¹⁶, och
- g) institutioner som är verksamma över nationsgränserna, som Världsbanken, IMF, ECB, EIB och EIF och även andra nationsövergripande institutioner och

¹³ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

¹⁴ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

¹⁵ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁶ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

liknande internationella organisationer, i de fall då dessa institutioner eller organisationer förvaltaren eller flera AIF-fonder.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att AIF-förvaltare som inte uppnår tröskelvärdet i punkt 2 a är berättigade till behandling som AIF-förvaltare enligt detta direktiv.
4. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser för att fastställa genom vilka förfaranden AIF-förvaltare som förvaltar AIF-portföljer vilkas förvaltade tillgångar inte överstiger tröskelvärdet i punkt 2 a ska få utöva sin rätt enligt punkt 3.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 3 *Definitioner*

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *alternativ investeringsfond ("AIF-fond")*: varje företag för kollektiva investeringar, inbegripet dess delfonder, vars verksamhet avser kollektiva investeringar i tillgångar och för vilket det inte krävs auktorisation enligt artikel 5 i direktiv 2009/.../EG [fondföretagsdirektivet].
- b) *förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare)*: fysisk eller juridisk person vars regelbundna verksamhet består i förvaltning av en eller flera AIF-fonder.
- c) *värderingsorgan*: fysisk eller juridisk person eller företag som värderar tillgångarna i en AIF-fond eller fastställer värdet av aktierna eller andelarna i en sådan fond.
- d) *förvaltningstjänster*: verksamhet med förvaltning och administration av en eller flera AIF-fonder för en eller flera investerares räkning
- e) *marknadsföring*: varje allmänt erbjudande eller allmän placering av andelar eller aktier i en AIF-fond till respektive hos investerare med hemvist inom gemenskapen, oavsett på vems initiativ erbjudandet eller placeringen görs.
- f) *professionell investerare*: varje investerare som är professionell kund enligt definitionen i bilaga II till direktiv 2004/39/EG.
- g) *icke-professionell investerare*: varje investerare som inte är en professionell investerare.
- h) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där en AIF-förvaltare har auktoriserats enligt artikel 6.
- i) *värdmedlemsstat*: en medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, inom vars territorium en AIF-förvaltare tillhandahåller förvaltningstjänster till en AIF-fond eller marknadsför aktier eller andelar i en sådan.

- j) *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över AIF-förvaltare.
- k) *finansiellt instrument*: instrument enligt definitionen i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- l) *hävstång*: metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en viss placering i en förvaltd AIF-fond genom hävstångseffekter som skapats genom belåning eller utnyttjande av derivatinstrument eller på annat sätt.
- (m) *kvalificerat innehav*: direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av AIF-förvaltaren. Därvid ska de rösträtter beaktas som avses i artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad¹⁷.
- n) *emittent*: en aktieemittent med hemvist inom gemenskapen enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG.
- o) *arbetstagarrepresentanter*: arbetstagarrepresentanter enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen¹⁸.

Kapitel II

AUKTORISATION AV AIF-FÖRVALTARE

Artikel 4 *Auktorisationskrav*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ingen AIF-förvaltare som omfattas av detta direktiv utan att först ha erhållit auktorisation tillhandahåller förvaltningstjänster till någon AIF-fond eller marknadsför aktier eller andelar i en sådan.

Enheter som varken auktoriserats enligt detta direktiv eller, i fråga om AIF-förvaltare som inte omfattas av detta direktiv, enligt den nationella lagstiftningen i en medlemsstat ska inte tillåtas tillhandahålla förvaltningstjänster till AIF-fonder eller marknadsföra aktier eller andelar i sådana inom gemenskapen.

2. En AIF-förvaltare får auktoriseras för att tillhandahålla förvaltningstjänster antingen för samtliga AIF-fonder eller för vissa kategorier av sådana.

¹⁷ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

¹⁸ EGT L 80, 23.3.2002, s. 29.

En AIF-förvaltare får inneha auktorisation enligt detta direktiv och samtidigt vara auktoriserad som förvaltnings- eller värdepappersföretag enligt direktiv 2009/.../EG – [fondföretagsdirektivet]

Artikel 5
Förfarande för beviljande av auktorisation

AIF-förvaltare som ansöker om auktorisation ska överlämna följande till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de har stadgeenligt säte:

- a) Identitetsuppgifter för fysiska eller juridiska personer som direkt eller indirekt är aktieägare eller medlemmar i AIF-förvaltaren och har kvalificerade innehav samt beloppen för dessa innehav.
- b) En verksamhetsplan som bland annat innehåller uppgifter om hur de avser att uppfylla sina skyldigheter enligt kapitel III och IV samt i tillämpliga fall kapitel V, VI och VII.
- c) Närmare uppgifter om de AIF-fonder de avser att förvalta med angivande av de medlemsstater eller tredjeländer inom vilkas territorier de har hemvist.
- d) Fondbestämmelser eller bolagsordningar för varje AIF-fond som AIF-förvaltarna avser att förvalta.
- e) Information om ordningar som upprättats för delegering till tredje parter av funktioner inom förvaltningstjänsterna i enlighet med artikel 18 och i tillämpliga fall artikel 35.
- f) Information om ordningar som upprättats för förvaring av tillgångar i AIF-fonder, i tillämpliga fall inbegripet ordningar sådana som avses i artikel 38.
- g) Eventuell ytterligare information enligt artikel 20.1.

AIF-förvaltare ska ha sitt huvudkontor i samma medlemsstat som sitt stadgeenliga säte.

Artikel 6
Villkor för beviljande av auktorisation

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten ska endast bevilja auktorisation om de har förvissat sig om att AIF-förvaltaren kommer att kunna uppfylla villkoren i detta direktiv.

Auktorisationen ska gälla i alla medlemsstater.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska vägra att meddela auktorisation om de är förhindrade från att på ett effektivt sätt utöva sina tillsynsfunktioner på grund av något av följande:

- a) Lagar eller andra författningar i ett tredje land som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka AIF-förvaltaren har nära förbindelser enligt artikel 4.31 i direktiv 2004/39/EG.
 - b) Svårigheter vid genomförandet av dessa lagar och andra författningar.
3. Auktorisationen ska omfatta all delegering som AIF-förvaltaren förordnat om och anmält i sin ansökan.

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten får begränsa räckvidden för auktorisationen, särskilt i fråga om vilka slag av AIF-fonder som AIF-förvaltare får förvalta samt om formerna för delegering.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta de sökande ska inom två månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

Om auktorisation vägras eller begränsas till sin räckvidd, ska skälen för detta alltid anges.

5. AIF-förvaltare får börja tillhandahålla förvaltningstjänster i hemmedlemsstaten så snart som auktorisation beviljats.

Artikel 7

Ändringar av auktorisationens räckvidd

AIF-förvaltare ska underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten innan de genomför någon ändring av förhållanden som de informerat om i sin ursprungliga ansökan som väsentligt kan påverka uppfyllandet av de villkor som gällt för beviljandet av auktorisationen, däribland ändringar i placeringsstrategi och inriktning i någon AIF-fond som de förvaltar eller i fondbestämmelser eller bolagsordning, och om de avser att förvalta någon ytterligare AIF-fond lämna identitetsuppgifter för denna.

De behöriga myndigheterna ska inom en månad från mottagandet av anmälan meddela godkännande, begränsningar eller avslag avseende dessa ändringar.

Artikel 8

Återkallande av auktorisation

Den behöriga myndigheten får återkalla auktorisation som beviljats en AIF-förvaltare, som

1. har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
2. inte längre uppfyller villkoren för beviljandet av auktorisationen, eller
3. allvarligt eller systematiskt har överträtt genomförandebestämmelserna för detta direktiv.

Kapitel III

Verksamhetsvillkor för AIF-förvaltare

AVSNITT 1: GENOMFÖRANDE AV VERKSAMHETEN

Artikel 9 Allmänna principer

1. Medlemsstaterna ska se till att AIF-förvaltare får tillhandahålla förvaltningstjänster inom gemenskapen endast om de fortlöpande uppfyller bestämmelserna i detta direktiv.

AIF-förvaltare ska

- a) visa hederlighet, vederbörlig skicklighet, omsorg och nit samt oväld under utförandet av sin verksamhet,
- b) handla så att det bäst gagnar de AIF-fonder de förvaltar och dessas investerare samt marknadens integritet, och
- c) säkerställa att alla investerare i AIF-fonderna behandlas rättvist.

Ingen investerare får ges förmånsbehandling om inte uppgift om detta lämnas i fondbestämmelserna eller bolagsordningen.

2. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser för att ange de kriterier som de behöriga myndigheterna ska tillämpa vid bedömningen av huruvida AIF-förvaltare uppfyller sina skyldigheter enligt punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 10 Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva att AIF-förvaltare vidtar alla rimliga åtgärder för att påvisa intressekonflikter mellan en AIF-förvaltare, inbegripet dess ledning och anställda eller varje andra person med direkt eller indirekt anknytning till denna AIF-förvaltare genom kontroll och investerare i AIF-fonder som AIF-förvaltaren ansvarar för eller mellan enskilda investerare och som uppstår under förvaltningen av en eller flera AIF-fonder.

AIF-förvaltare ska upprätthålla och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att förhindra att AIF-fondens och dess investerares intressen påverkas negativt av intressekonflikter.

AIF-förvaltare ska i sin egen arbetsmiljö upprätta skiljelinjer mellan ansvarsområden och uppgifter som kan uppfattas som inbördes oförenliga. AIF-förvaltare ska bedöma om deras verksamhetsvillkor kan ge näring åt några andra väsentliga intressekonflikter och informera fondens investerare om dessa.

2. Om de organisatoriska system som AIF-förvaltare infört för att hantera intressekonflikter inte räcker till för att ge rimliga garantier för att effektivt förhindra att investerarnas intressen påverkas negativt, ska AIF-förvaltaren klart och tydligt informera investerarna om den allmänna arten av eller källorna till intressekonflikterna innan någon verksamhet för deras räkning och utarbeta lämpliga program och rutiner för att förebygga sådana problem.
3. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att
 - a) närmare beskriva olika kategorier av sådana intressekonflikter som avses i punkt 1, och
 - b) ange rimliga åtgärder som AIF-förvaltare förväntas vidta i fråga om interna och organisatoriska rutiner i syfte att identifiera, förhindra, hantera och informera om intressekonflikter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 11 *Riskhantering*

1. AIF-förvaltare ska se till att riskhanterings- och portföljförvaltningsfunktionerna hålls åtskilda och blir föremål för separat översyn.
2. AIF-förvaltare ska införa uppdaterade riskhanteringssystem för att på ett tillfredsställande sätt mäta och övervaka alla risker som är förenade med varje placeringsstrategi för en AIF-fond och för vilka fonden är exponerad eller kan komma att exponeras.

AIF-förvaltare ska minst en gång per år se över riskhanteringssystemen och anpassa dem om så krävs.

3. AIF-förvaltare ska minst
 - a) tillämpa ett lämpligt, dokumenterat och regelbundet uppdaterat förfarande för tillbörlig granskning vid placeringar för AIF-fondens räkning i linje med dennas placeringsstrategi, mål och riskprofil,
 - b) säkerställa att riskerna i samband med varje enskild placering som ingår i AIF-fonden och dennas samlade effekter på fondportföljen alltid kan identifieras, mätas och övervakas korrekt med lämpliga stresstester, och

- c) säkerställa att AIF-fondens riskprofil motsvarar den storlek och portföljstruktur samt de strategier och mål för placeringarna som fastställts för AIF-fonden i fondbestämmelser eller bolagsordning.
4. När det gäller AIF-förvaltare som genomför blankningstransaktioner för en eller flera AIF-fonder ska medlemsstaterna säkerställa att dessa tillämpar metoder som ger dem tillgång till värdepapperen eller de övriga finansiella instrumenten vid den tidpunkt då de åtagit sig att leverera dem, och att de tillämpar riskhanteringsmetoder som medger att riskerna i samband med leveranser av blankade värdepapper eller andra finansiella instrument kan hållas under tillräcklig kontroll.
 5. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att närmare ange
 - a) krav på AIF-förvaltarens riskhantering som står i proportion till de risker som de löper vid förvaltningen av varje enskild AIF-fond, och
 - b) de åtgärder som krävs för att AIF-förvaltare ska kunna hantera de särskilda riskerna i samband med blankningstransaktioner, däribland eventuella restriktioner som kan krävas för att skydda AIF-förvaltare från otillbörliga riskexponeringar.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 12 *Likviditetshantering*

1. AIF-förvaltare ska anta lämpliga handlingsramar och metoder för sin likviditetshantering för att säkerställa att likviditetsprofilen hos deras placeringar överensstämmer med deras underliggande skyldigheter.

AIF-förvaltare ska regelbundet genomföra stresstester, avseende både normala och exceptionella likviditetsförhållanden, och övervaka AIF-fondens likviditetsrisker i enlighet med resultaten av dessa.
2. AIF-förvaltare ska säkerställa att AIF-fonderna har en lämplig inlösenpolicy som ska vara fastlagd i fondbestämmelserna eller bolagsordningen.
3. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser för att närmare specificera
 - a) de krav på likviditetshanteringen som anges i punkt 1, och
 - b) minsta likviditetskrav för AIF-fonder som löser in andelar eller aktier oftare än halvårsvis.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 13
Placeringar i värdepapperiseringspositioner

För att säkerställa en enhetlig behandling inom olika sektorer och avlägsna oförenligheter mellan intressena hos de företag som omformar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument ("originatorer") och hos AIF-förvaltare som placerar i sådana värdepapper eller andra finansiella instrument för en eller flera AIF-fonders räkning ska kommissionen anta genomförandebestämmelser för att fastställa

- a) de krav som originatorer ska uppfylla för att AIF-förvaltare ska få placera i värdepapper eller andra finansiella instrument av detta slag som de emitterar efter den 1 januari 2011 för en eller flera AIF-fonders räkning, däribland kravet att en originator ska behålla ett ekonomiskt nettointresse på minst 5 procent, och
- b) kvalitativa krav, som obligatoriskt ska uppfyllas av AIF-förvaltare som placerar i sådana värdepapper eller andra finansiella instrument för en eller flera AIF-fonders räkning.

Åtgärder som syftar till att ändra icke-centrala delar av detta direktiv genom komplettering ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

AVSNITT 2: KAPITALKRAV

Artikel 14
Startkapital och fortlöpande kapitalkrav

AIF-förvaltare ska ha en kapitalbas på minst 125 000 euro.

Om värdet på AIF-fondportföljerna under förvaltning överstiger 250 miljoner euro ska AIF-förvaltaren kunna redovisa ett kompletterande belopp i kapitalbasen. Detta kompletterande belopp i kapitalbasen ska motsvara 0,02 % av det belopp med vilket värdet av AIF-förvaltarens portföljer överstiger 250 miljoner euro.

Oavsett de belopp som krävs i första och andra styckena får en AIF-förvaltares kapitalbas aldrig vara lägre än det belopp som krävs enligt artikel 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning)¹⁹.

Vid tillämpningen av första andra och tredje styckena ska följande slag av portföljer betraktas som AIF-förvaltarens portföljer:

- a) Varje AIF-portfölj, för vilken AIF-förvaltaren har delegerat en eller flera funktioner i enlighet med artikel 17.
- b) Varje AIF-portfölj vars förvaltning delegerats till AIF-förvaltaren.

¹⁹ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

AVSNITT 3: ORGANISATORISKA KRAV

Artikel 15 *Allmänna principer*

AIF-förvaltare ska alltid utnyttja lämpliga och tillräckliga resurser som krävs för att de ska kunna genomföra sina förvaltningsverksamheter på ett korrekt sätt.

De ska ha uppdaterade system, dokumenterade interna rutiner och regelbundna internkontroller av sin verksamhet för att reducera och hantera de risker som är förenade med deras verksamhet.

Artikel 16 *Värdering*

1. AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som de förvaltar utse ett värderingsorgan som är oberoende i förhållande till dem och som ska beräkna värdet av de tillgångar fonden förvärvar och av aktierna och andelarna i fonden.

Värderingsorgan ska se till att tillgångar, aktier och andelar värderas minst en gång varje år samt varje gång som aktier eller andelar i AIF-fonden emitteras eller löses in om så sker oftare.

2. AIF-förvaltare ska säkerställa att värderingsorganen tillämpar lämpliga, uppdaterade och konsekventa metoder vid värderingen av tillgångar i AIF-fonder i enlighet med gällande redovisningsstandarder och –regler, så att de redovisade värdena av aktierna eller andelarna blir rättvisande.
3. Reglerna för värderingen av tillgångarna och beräkningen av NAV-värde per andel eller aktie ska vara fastställda i lagstiftningen i det land där AIF-fonden har hemvist eller i fondbestämmelser eller bolagsordning.
4. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att ytterligare specificera kriterierna för att ett värderingsorgan ska anses vara oberoende vid tillämpningen av punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 17 *Förvaringsinstitut*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att AIF-förvaltare utser förvaringsinstitut för att i tillämpliga fall utföra följande uppgifter:

- a) Ta emot alla betalningar från investerare som tecknar andelar eller aktier i en AIF-fond som förvaltas av AIF-förvaltaren och bokföra dem för dennes räkning på ett separat konto.
 - b) Förvara finansiella instrument som tillhör AIF-fonden.
 - c) Kontrollera att AIF-fonden eller AIF-förvaltaren för dennas räkning har erhållit äganderätten till alla övriga tillgångar som AIF-fonden placerar i.
2. En AIF-förvaltare får inte fungera som förvaringsinstitut.

Förvaringsinstitut ska handla oberoende och uteslutande i AIF-fondens investerares intresse.

3. Förvaringsinstitut ska vara kreditinstitut med stadgeenligt säte inom gemenskapen som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)²⁰.
4. Förvaringsinstitut får delegera uppgifter till andra förvaringsinstitut.
5. Förvaringsinstitut ska gentemot AIF-förvaltaren och investerarna i AIF-fonden vara ansvariga för förluster som dessa åsamkas till följd av att förvaringsinstitutet brustit i fullgörandet av sina skyldigheter.

Om finansiella instrument som anförtrotts förvaringsinstitutet förkommer, kan institutet endast befrias från sitt ansvar om det kan styrka att det inte hade kunnat undvika den intreäffade förlusten.

Ansvar gentemot AIF-fondens investerare kan åberopas antingen direkt eller indirekt via AIF-förvaltaren, beroende på hur rättsförhållandet mellan förvaringsinstitutet, AIF-förvaltaren och investerarna är utformat. En delegering enligt punkt 4 ska inte påverka förvaringsinstitutets ansvar.

AVSNITT 4 DELEGERING AV AIF-FÖRVALTARES UPPGIFTER

Artikel 18 Delegering

1. AIF-förvaltare som avser att till tredje parter delegera uppgifter att för deras räkning utföra en eller flera av sina funktioner ska för varje sådan delegering begära godkännande i förhand från de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

Följande villkor ska uppfyllas:

- a) Den tredje parten ska vara kreditvärdig och de personer som i praktiken utför verksamheten ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet.

²⁰ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

- b) Om delegeringen avser portföljförvaltningen eller riskhanteringen ska även den tredje parten ha auktorisation som AIF-förvaltare för förvaltning av AIF-fonder av samma kategori.
- c) Delegeringen får inte hindra en effektiv tillsyn över AIF-förvaltaren och i synnerhet inte hindra AIF-förvaltaren från att handla, eller AIF-fonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.
- d) AIF-förvaltaren ska kunna styrka att den tredje parten är kvalificerad och i stånd att utföra funktionerna i fråga, att den valts med tillbörlig omsorg och att AIF-förvaltaren själv alltid effektivt kan övervaka den delegerade verksamheten, ge ytterligare instruktioner till den tredje parten och med omedelbar verkan återkalla delegeringen om investerarnas intressen så kräver.

Ingen delegering får göras till förvaringsinstitutet, värderingsorganet eller något annat företag vars intressen kan stå i konflikt med AIF-fondens eller dess investerares intressen.

AIF-förvaltaren ska fortlöpande se över de tjänster som tillhandahålls av varje tredje part.

- 2. AIF-förvaltares ansvar ska under inga omständigheter påverkas av att de delegerat funktioner till tredje part, och de får inte heller delegera funktioner i en sådan omfattning att de inte längre faktiskt kan anses själva fungera som förvaltare av AIF-fonder.
- 3. En tredje part får inte delegera någon av de funktioner som delegerats till den vidare till en annan part.
- 4. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att närmare ange
 - a) villkoren för att godkänna delegering, och
 - b) de omständigheter under vilka en förvaltare inte längre kan betraktas som förvaltare av en AIF-fond i enlighet med punkt 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Kapitel IV

Rapporteringskrav

Artikel 19 *Årsredovisning*

1. AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond de förvaltar tillhandahålla en årsredovisning för varje räkenskapsår. Årsredovisningen ska offentliggöras senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång.
2. Årsredovisningen ska minst innehålla följande:
 - a) En balansräkning eller en redovisning av tillgångar och skulder.
 - b) En detaljerad resultaträkning för räkenskapsåret.
 - c) En verksamhetsberättelse för räkenskapsåret.
3. Uppgifterna om räkenskaperna i årsredovisningen ska vara granskade av en eller flera personer med lagstadgad behörighet att utföra revision i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG²¹ av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG. Revisionsberättelsen, med eventuella förbehåll, ska i sin helhet återges i årsredovisningen.
4. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att ytterligare specificera årsredovisningens innehåll och format.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 20 *Information till investerare*

1. AIF-förvaltare ska se till att investerarna får följande information innan de investerar i en AIF-fond, och att informationen regelbundet uppdateras:
 - a) En beskrivning av AIF-fondens placeringsstrategi och mål och samtliga slag av tillgångar som den kan placera i och de tekniker den kan använda samt av alla risker som är förenade med investeringen, eventuella tillämpliga restriktioner för placeringarna, de förutsättningar under vilka AIF-fonden kan utnyttja hävstång, tillåtna slag av och källor till hävstångseffekter samt de risker som är

²¹ EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

förenade med, och de eventuella restriktioner som gäller för, utnyttjande av hävstång.

- b) En beskrivning av de former under vilka AIF-fonden kan ändra sin strategi och/eller policy för placeringarna.
 - c) En beskrivning av de rättsliga följderna av det avtalsförhållande som inlett i investeringssyfte, inbegripet uppgift om jurisdiktion, tillämplig lag och eventuella rättsliga instrument som reglerar erkännande och verkställande av domar inom det territorium där fonden har hemvist.
 - d) Identitetsuppgifter för AIF-fondens förvaringsinstitut, värderingsorgan, revisor och eventuella andra tjänsteleverantörer med beskrivning av deras uppgifter och av investerarnas rättigheter i händelse av brister i utförandet av de tjänster de ansvarar för.
 - e) En beskrivning av eventuella förvaltnings- eller förvaringsfunktioner som delegerats och identitetsuppgifter för den tredje part till vilken funktionerna i fråga har delegerats.
 - f) En beskrivning av AIF-fondens värderingsrutiner och i tillämpliga fall av dess prissättningsmodeller för värdering av tillgångarna (CAPM), inbegripet de metoder som används för prissättning av svårvärderade tillgångar.
 - g) En beskrivning av AIF-fondens hantering av likviditetsrisker, inbegripet rätten till inlösen, under såväl normala som exceptionella omständigheter, gällande ordning för investerarnas inlösen av tillgångar samt AIF-förvaltarens ordning för att garantera att investerarna behandlas rättvist.
 - h) En beskrivning av alla avgifter och andra kostnader och av det maximala belopp av dessa som investerarna står för direkt eller indirekt.
 - i) I samtliga fall då någon investerare ges förmånsbehandling eller rätt att få förmånsbehandling: identitetsuppgifter för denna investerare och en beskrivning av förmånsbehandlingen i fråga.
 - j) Den senaste årsredovisningen.
2. AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond de förvaltar vid återkommande tillfällen lämna följande information till investerarna:
- a) Procentuell andel för de av AIF-fondens tillgångar för vilka särskilda ordningar gäller på grund av deras illikvida natur.
 - b) Eventuella nya ordningar för AIF-fondens likviditetshantering.
 - c) AIF-fondens aktuella riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på riskerna.
3. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att ytterligare specificera informationskraven för AIF-förvaltare och hur ofta den information som avses i

punkt 2 ska lämnas. Dessa bestämmelser ska vara anpassade till den kategori av AIF-förvaltare som de ska tillämpas på.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 21

Skyldigheter till rapportering till behöriga myndigheter

1. AIF-förvaltare ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater på vilka marknader och i vilka instrument de huvudsakligen bedriver handel för de AIF-fonder de förvaltar.

De ska lämna sammanställd information om de huvudsakliga instrument som de handlar med, de marknader där de är medlemmar eller bedriver aktiv handel och om de huvudsakliga exponeringarna största koncentrationerna av dessa för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar.

2. AIF-förvaltare ska för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar vid återkommande tillfällen lämna följande information till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater:

- a) Procentuell andel för de av AIF-fondens tillgångar för vilka särskilda ordningar gäller på grund av deras illikvida natur.
- b) Eventuella nya ordningar för AIF-fondens likviditetshantering.
- c) AIF-fondens faktiska riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på riskerna.
- d) De huvudsakliga kategorier av tillgångar som AIF-fonden har placeringar i.
- e) I tillämpliga fall, utnyttjande av blankning under rapporteringsperioden.

3. AIF-förvaltare ska för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar överlämna följande handlingar till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater:

- a) Årsredovisningar för varje räkenskapsår för varje AIF-fond de förvaltar senast inom fyra månader från utgången av respektive räkenskapsår.
- b) En detaljerad förteckning över alla AIF-fonder de förvaltar vid utgången av varje kvartal.

4. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att ytterligare precisera de rapporteringsskyldigheter som avses i punkterna 1, 2 och 3 samt hur ofta rapporteringen ska ske.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Kapitel V

Skyldigheter vid förvaltning av särskilda slag av AIF-fonder

AVSNITT 1 SKYLDIGHETER VID FÖRVALTNING AV AIF-FONDER MED HÄVSTÅNG

Artikel 22

Tillämpningsområde

Detta avsnitt ska endast tillämpas på AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera AIF-fonder som systematiskt i hög grad utnyttjar hävstång.

AIF-förvaltare ska varje kvartal bedöma om AIF-fonder systematiskt utnyttjar hävstång i hög grad och underrätta de behöriga myndigheterna om detta.

Vid tillämpningen av andra stycket ska en AIF-förvaltare anses systematiskt utnyttja hävstång i hög grad om den samlade utnyttjade hävstången från alla källor under två av de senaste fyra kvartalen överstigit värdet av AIF-fondens egna kapital.

Artikel 23

Information till investerare

AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som systematiskt i hög grad utnyttjar hävstång ska för varje sådan AIF-fond

- a) informera investerarna om den högsta grad av hävstång som de får utnyttja för de enskilda AIF-fonderna samt om eventuella rättigheter att återanvända säkerheter eller andra garantier som lämnats enligt hävstångsordningen, och
- b) ven gång per kvartal informera investerarna om det totala beloppet för den hävstång som utnyttjats av varje AIF-fond under föregående kvartal.

Artikel 24

Rapportering till behöriga myndigheter

1. AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera AIF-fonder som systematiskt i hög grad utnyttjar hävstång ska regelbundet lämna uppgift till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater om den samlade nivån på hävstången i varje AIF-fond som de förvaltar med uppdelning på hävstång genom lån av kontanter eller värdepapper och hävstång som härrör från finansiella derivat.

AIF-förvaltarna ska även lämna identitetsuppgifter ska även lämnas för de fem mest betydande utlånarna av penningmedel eller värdepapper för varje AIF-fond som de förvaltar och uppgift om beloppen för den hävstång de tagit emot från var och en av dessa för var och en av de AIF-fonder de förvaltar.

2. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser för att ytterligare specificera kraven på information om hävstång och hur ofta rapporter till de behöriga myndigheterna och information till investerarna ska lämnas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 25

Behöriga myndigheters utnyttjande av information, samarbete mellan tillsynsmyndigheter och begränsningar av utnyttjandet§ av hävstång

1. Medlemsstaterna ska se till att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter använder den information som ska rapporteras enligt artikel 23 för att fastställa i vilken omfattning utnyttjandet av hävstång bidrar till att bygga upp risker för det finansiella systemets funktion eller för störningar på marknaderna. Informationen ska även utnyttjas då punkt 3 tillämpas.
2. Hemmedlemsstaterna ska se till att all information som tas emot enligt artikel 23 sammanställs för alla AIF-förvaltare som står under deras tillsyn och görs tillgänglig för övriga behöriga myndigheter genom förfarandet i artikel 46 för samarbete mellan tillsynsmyndigheterna. De ska utan dröjsmål också lämna information genom detta förfarande, och bilateralt till andra direkt berörda medlemsstater, om en AIF-förvaltare under deras ansvar skulle kunna utgöra en betydande potentiell källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller något annat institut av betydelse för det finansiella systemets funktion i andra medlemsstater.
3. För att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet ska kommissionen anta genomförandebestämmelser med tröskelvärden för den nivå på hävstångseffekter som AIF-förvaltare får utnyttja. Dessa gränsvärden bör fastställas med hänsyn till bland annat kategorin av AIF-fond, fondens strategi och källorna till hävstången.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

4. När så krävs under exceptionella omständigheter för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet får hemmedlemsstatens behöriga myndigheter införa ytterligare begränsningar av de nivåer på hävstångseffekter som AIF-förvaltare får utnyttja. Åtgärder som vidtas av hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter ska vara av tillfälliga karaktär och vara förenliga med de bestämmelser som kommissionen antar enligt punkt 3.

AVSNITT 2 SKYLDIGHETER VID FÖRVALTNING AV AIF-FONDER SOM FÖRVÄRVAR KONTROLLERANDE INFLYTANDE I FÖRETAG

Artikel 26

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på följande:
 - a) AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera AIF-fonder som, enskilt eller i förening, förvärvar 30 % eller mer av rösträtterna i en emittent eller ett ej börsnoterat företag med hemvist inom gemenskapen.
 - b) AIF-förvaltare som har ingått avtal med en eller flera andra AIF-förvaltare som skulle göra det möjligt för AIF-fonder som förvaltas av dessa AIF-förvaltare att förvärva 30 % eller mer av rösträtterna i emittenten eller det ej börsnoterade företaget.
2. Detta avsnitt ska inte tillämpas då emittenten eller det ej börsnoterade företaget i fråga är små eller medelstora företag som sysselsätter färre än 250 personer, vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro och/eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år.

Artikel 27

Anmälan om förvärv av kontrollerande inflytande i ej börsnoterade företag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att AIF-förvaltare som är i stånd att utöva 30 % eller mer av rösträtterna i ett ej börsnoterat företag anmäler de uppgifter som anges i punkt 2 till det ej börsnoterade företaget och alla övriga aktieägare.

Denna anmälan ska göras snarast möjligt, dock inte senare än efter fyra handelsdagar, varav den första ska vara den dag då AIF-förvaltaren uppnådde möjligheten att utöva 30 % av rösträtterna.

2. Den anmälan som krävs enligt punkt 1 ska innehålla följande upplysningar:
 - a) Rösträtternas fördelning efter transaktionen.
 - b) De förhållanden genom vilka tröskelvärdet på 30 % uppnåddes, inbegripet identitetsuppgifter för de olika berörda aktieägarna.
 - c) Datum då tröskelvärdet nåddes eller överskreds.

Artikel 28

Information vid förvärv av kontrollerande inflytande i emittenter eller ej börsnoterade företag

1. Utöver vad som anges i artikel 27 ska medlemsstaterna säkerställa att AIF-förvaltare som förvärvar 30 % eller mer av rösträtterna i en emittent eller ett ej börsnoterat företag tillhandahåller den information som anges i andra och tredje styckena till

emittenten, det ej börsnoterade företaget, deras respektive aktieägare och arbetstagarrepresentanter eller, om inga sådana representanter finns, direkt till arbetstagarerna själva.

När det gäller emittenter ska AIF-förvaltare tillhandahålla följande information till den berörda emittenten och dess aktieägare:

- a) Den information som avses i artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden²².
- b) Den policy som tillämpas för att förebygga och hantera intressekonflikter, särskilt mellan AIF-förvaltare och emittenter.
- c) Den policy som tillämpas för emittentens externa och interna kommunikation, särskilt till de anställda.

När det gäller ej börsnoterade företag ska AIF-förvaltare tillhandahålla följande information till det berörda företaget, dess aktieägare och arbetstagarrepresentanter:

- d) Identiteten hos den AIF-förvaltare som enskilt eller genom avtal med andra AIF-förvaltare har uppnått tröskelvärdet på 30 %.
- e) Utvecklingsplanen för det ej börsnoterade företaget.
- f) Den policy som tillämpas för att förebygga och hantera intressekonflikter, särskilt mellan AIF-förvaltaren och det ej börsnoterade företaget.
- g) Den policy som tillämpas för emittentens eller det ej börsnoterade företags externa och interna kommunikation, särskilt till de anställda.

2. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att fastställa

- a) närmare bestämmelser om innehållet i den information som ska lämnas enligt punkt 1, och
- b) det sätt på vilket informationen ska tillhandahållas.

Åtgärder som syftar till att ändra icke-centrala delar av detta direktiv genom komplettering ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 29

Särskilda bestämmelser för årsredovisningen för AIF-fonder som utövar ett kontrollerande inflytande i emittenter eller ej börsnoterade företag

1. Medlemsstaterna ska se till att AIF-förvaltare i den årsredovisning som föreskrivs i artikel 19 för varje AIF-fond som de förvaltar inför de ytterligare upplysningar som anges i punkt 2 i denna artikel.

²² EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

2. Följande ytterligare upplysningar ska införas i AIF-fondens årsredovisning för varje emittent eller ej börsnoterat företaget som AIF-fonden investerat i:
 - a) I fråga om den operativa och finansiella utvecklingen: redovisning av intäkter och avkastning per affärssegment, uttalande om hur företagets verksamheter och finanser utvecklats och en bedömning av den fortsatta utvecklingen av dessa samt en rapport om väsentliga händelser under räkenskapsåret.
 - b) I fråga om finansiella och andra risker: minst de finansiella risker som är förenade med kapitalstrukturen.
 - c) I fråga om personal: omsättning, upphöranden av anställning och rekrytering av nyanställda.
 - d) Uttalande om väsentliga avvecklingar av tillgångar.

Dessutom ska AIF-fonders årsredovisningar för varje emittent i vilken de har förvärvat ett kontrollerande inflytande innehålla den information som föreskrivs i artikel 46a.1 f i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag²³ och en översikt över kapitalstrukturen enligt artikel 10.1 a och 10.1 d i direktiv 2004/25/EG.

För varje ej börsnoterat företag i vilka ett kontrollerande inflytande har förvärvats ska AIF-fonders årsredovisning innehålla en översikt över förvaltningsordningen och de upplysningar som föreskrivs i artikel 3 b, 3 c och 3 e–h i rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga²⁴.

3. AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som de förvaltar och beträffande vilken de omfattas av detta avsnitt tillhandahålla information enligt punkt 2 till alla arbetstagarrepresentanter i det berörda företaget som avses i artikel 26.1 inom den tidsfrist som anges i artikel 19.1.
4. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att specificera det närmare innehållet i den information som ska tillhandahållas enligt punkterna 1 och 2.

Åtgärder som syftar till att ändra icke-centrala delar av detta direktiv genom komplettering ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 30

Särskilda bestämmelser för företag vilkas aktier inte längre är upptagna till handel på en reglerad marknad

Om, efter det att 30 % eller mer av rösträtterna i en emittent har förvärvats, denna emittents aktier inte längre är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska emittenten trots detta

²³ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

²⁴ EGT L 26, 31.1.1977, s. 1.

under två år från och med dagen för avlägsnandet från den reglerade marknaden fortsätta att uppfylla sina förpliktelser enligt direktiv 2004/109/EG.

Kapitel VI

AIF-förvaltares tillhandahållande av förvaltnings- och marknadsföringstjänster

Artikel 31

Marknadsföring av aktier eller andelar i AIF-fonder i hemmedlemsstaten

1. Auktoriserade AIF-förvaltare får marknadsföra aktier eller andelar i AIF-fonder till professionella investerare i hemmedlemsstaten så snart som villkoren i denna artikel är uppfyllda.
2. AIF-förvaltare ska överlämna en anmälan till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater för varje AIF-fond som de avser att marknadsföra.

Anmälan ska innehålla följande:

- a) Identitetsuppgifter för de AIF-fonder de avser att marknadsföra och uppgift om dessas hemvist.
 - b) Fondbestämmelser eller bolagsordning.
 - c) Beskrivning av eller information om AIF-fonden som är tillgänglig för investerarna.
 - d) Information om de åtgärder som fastställts för att förhindra att andelar eller aktier i AIF-fonden i fråga marknadsförs till icke-professionella investerare, också i de fall då AIF-förvaltare utnyttjar oberoende enheter för att tillhandahålla investeringstjänster beträffande sina AIF-fonder.
3. Senast tio arbetsdagar efter det att de tagit emot en fullständig anmälan enligt punkt 2 ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta AIF-förvaltarna om huruvida de får inleda marknadsföringen av den AIF-fond som angetts i den anmälan som avses i punkt 2.

Med förbehåll för de genomförandebestämmelser som avses i tredje stycket får de behöriga myndigheterna föreskriva restriktioner eller särskilda villkor för marknadsföringen av AIF-fonder enligt denna artikel.

Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att specificera vilka slag av restriktioner eller särskilda villkor som får föreskrivas för marknadsföring av AIF-fonder i enlighet med andra stycket i denna punkt. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

4. Utan att det påverkar artikel 32.1 ska medlemsstaterna säkerställa att AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltare endast marknadsförs till professionella investerare.

Artikel 32

Möjlighet för medlemsstaterna att tillåta marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare

1. Medlemsstaterna får tillåta marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare inom sina territorier.

De får därvid införa ytterligare krav för AIF-förvaltare eller AIF-fonder.

2. Medlemsstater som tillåter marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare inom sina territorier ska inom ett år från den dag som avses i artikel 51.1 underrätta kommissionen om
 - a) vilka slag av AIF-fonder som AIF-förvaltare får marknadsföra till icke-professionella investerare inom deras territorier, och
 - b) eventuella ytterligare krav som medlemsstaten i fråga inför för marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare inom sitt territorium.

Medlemsstaterna ska också underrätta kommissionen om alla ändringar som därefter görs av vad som anmälts enligt första stycket.

Artikel 33

Villkor för marknadsföring i andra medlemsstater

1. Auktoriserade AIF-förvaltare som avser att till professionella investerare marknadsföra andelar eller aktier i AIF-fonder som de förvaltar i en annan medlemsstat ska till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat överlämna följande handlingar:
 - a) En notifieringsskrivelse med en verksamhetsplan med identitetsuppgifter för de AIF-fonder de avser att marknadsföra och uppgift om dessas hemvist.
 - b) Fondbestämmelser eller bolagsordning.
 - c) Beskrivning av eller information om AIF-fonden som är tillgänglig för investerarna.
 - d) Uppgift om i vilken medlemsstat de avser att marknadsföra andelar eller aktier i AIF-fonder som de förvaltar till professionella investerare.
 - e) De åtgärder som vidtagits för marknadsföringen av AIF-fonder och, i tillämpliga fall, information om de åtgärder som fastställts för att förhindra att andelar eller aktier i en viss AIF-fond marknadsförs till icke-professionella investerare.
2. Senast tio arbetsdagar efter det att de tagit emot fullständiga handlingar ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter överlämna all den information som avses

i punkt 1 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där AIF-fonden ska marknadsföras. De ska bifoga ett intyg om att AIF-förvaltaren i fråga är auktoriserad.

3. Efter att ha vidarebefordrat handlingarna ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten utan dröjsmål notifiera AIF-förvaltaren om att så har skett. AIF-förvaltaren får börja marknadsföra AIF-fonden i värdmedlemsstaten från och med dagen för denna notifiering.
4. På de åtgärder som avses i punkt 1 e ska värdmedlemsstatens lagstiftning och tillsyn tillämpas.
5. Medlemsstaterna ska se till att notifieringsskrivelsen och intyget enligt punkt 1 är avfattade på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter godkänner att de handlingar som avses i punkt 2 överförs och arkiveras på elektronisk väg.

6. AIF-förvaltaren ska skriftligt meddela de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten varje ändring av någon av de uppgifter som meddelats i enlighet med punkt 2 senast en månad innan ändringen genomförs.

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om sådana ändringar.

7. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.2 anta genomförandebestämmelser för att specificera följande:
 - a) Form och innehåll i en mall för notifieringsskrivelse.
 - b) Form och innehåll i en mall för intyg.
8. AIF-förvaltare får inte marknadsföra aktier eller andelar i AIF-fonder med hemvist i ett tredjeland till professionella investerare med hemvist i en annan medlemsstat än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat förrän från och med den dag som avses i artikel 54.1 andra stycket.

Artikel 34

Villkor för att tillhandahålla förvaltningstjänster i en annan medlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att auktoriserade AIF-förvaltare får tillhandahålla förvaltningstjänster beträffande AIF-fonder med hemvist i andra medlemsstater, antingen direkt eller genom upprättande av en filial, förutsatt att AIF-förvaltarens auktorisation avser den aktuella kategorin av AIF-fonder.
2. Alla AIF-förvaltare som för första gången avser att tillhandahålla förvaltningstjänster för AIF-fonder med hemvist i en annan medlemsstat ska meddela följande information till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:
 - a) Den medlemsstat där de avser att direkt tillhandahålla förvaltningstjänster eller upprätta en filial.

- b) En verksamhetsplan som bland annat innehåller uppgift om de tjänster de avser att utföra och om identiteten hos de AIF-fonder de avser att förvalta.
3. Om AIF-förvaltare avser att upprätta en filial ska de, utöver vad som anges i punkt 2, lämna uppgift om följande:
- a) Filialens organisatoriska struktur.
 - b) En adress i hemmedlemsstaten där handlingar ska finnas tillgängliga.
 - c) Namnen på de personer som ansvarar för ledningen av filialens verksamhet.
4. Senast tio arbetsdagar efter det att de tagit emot fullständiga handlingar ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter överlämna all den information som avses i punkt 2 och, i tillämpliga fall, i punkt 3 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där förvaltningstjänsterna ska tillhandahållas samt ett intyg om att de auktoriserat AIF-förvaltaren i fråga. De ska omedelbart notifiera AIF-förvaltaren om överlämnandet.
- Efter att ha tagit emot denna notifiering får AIF-förvaltaren börja tillhandahålla tjänster i värdmedlemsstaten.
5. Värdmedlemsstaten får inte ålägga den berörda AIF-förvaltaren några ytterligare krav i fråga om förhållanden som omfattas av detta direktiv.
6. AIF-förvaltaren ska skriftligt meddela de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten varje ändring av någon av de uppgifter som meddelats i enlighet med punkt 2 och, i tillämpliga fall, punkt 3 senast en månad innan ändringen genomförs.
- Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om sådana ändringar.

Kapitel VII

Särskilda bestämmelser avseende tredjeländer

Artikel 35

Villkor för marknadsföring inom gemenskapen av AIF-fonder med hemvist i tredjeländer

AIF-förvaltare får endast marknadsföra aktier eller andelar i en AIF-fond med hemvist i ett tredjeland till professionella investerare med hemvist i en medlemsstat om detta tredjeland har undertecknat ett avtal med medlemsstaten i fråga som fullt ut uppfyller normerna i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden.

Om AIF-förvaltare marknadsför aktier eller andelar i AIF-fonder med hemvist i ett tredjeland, får hemmedlemsstaterna förlänga den tidsfrist som anges i artikel 31.3, om så krävs för att kontrollera att villkoren i detta direktiv är uppfyllda.

Innan hemmedlemsstater tillåter AIF-förvaltare att marknadsföra aktier eller andelar i AIF-fonder med hemvist i tredjeländer, ska de särskilt beakta de åtgärder som AIF-förvaltaren i tillämpliga fall har vidtagit i enlighet med artikel 38.

Artikel 36

AIF-förvaltares delegering av administrativa uppgifter till enheter som är etablerade i ett tredjeland

Medlemsstaterna får endast tillåta att AIF-förvaltare delegerar administrationstjänster till enheter som är etablerade i ett tredjeland om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kraven i artikel 18 är uppfyllda.
- b) Enheten har auktorisation för att tillhandahålla administrationstjänster eller är registrerad i det tredjeland där den är etablerad och omfattas av stabilitetstillsyn.
- c) Det föreligger ett tillfredsställande samarbetsavtal mellan AIF-förvaltarens behöriga myndighet och enhetens tillsynsmyndighet.

Artikel 37

Värderingsorgan som är etablerade i tredjeländer

1. Medlemsstaterna får endast tillåta att AIF-förvaltare utser värderingsorgan som är etablerade i ett tredjeland om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kraven i artikel 16 är uppfyllda.
- b) Tredjelandet omfattas av ett beslut enligt punkt 3 där det anges att de redovisningsstandarder och –regler som tillämpas av värderingsorgan som är

etablerade inom landets territorium är likvärdiga med dem som är tillämpliga inom gemenskapen.

2. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att specificera kriterierna för bedömning av den likvärdighet hos tredjeländers redovisningsstandarder och –regler som avses i punkt 1 b.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

3. Med stöd av de kriterier som avses i punkt 2 ska kommissionen, enligt det förfarande som avses i artikel 49.2 anta genomförandebestämmelser i vilka det fastställs att redovisningsstandarder och –regler i ett tredjelands lagstiftning är likvärdiga med dem som tillämpas inom gemenskapen.

Artikel 38

Delegering av förvaringsuppgifter för AIF-fonder med hemvist i tredjeländer

1. Genom undantag från artikel 17.4 ska medlemsstaterna, när det gäller AIF-fonder med hemvist i tredjeländer, tillåta dessa AIF-fonders förvaringsinstitut, som utsetts i enlighet med artikel 17, att delegera en eller flera av sina funktioner vidare till ett förvaringsinstitut med hemvist i samma tredjeländ under förutsättning att lagstiftningen i tredjeländet i fråga är likvärdig med bestämmelserna i detta direktiv och att den genomdrivs effektivt.

Följande villkor ska även vara uppfyllda:

- a) Tredjeländet ska omfattas av ett beslut enligt punkt 4, i vilket det anges att förvaringsinstitut med hemvist i det landet till vilka förvaringsuppgifter vidaredelegeras omfattas av effektiv reglering och tillsyn i stabilitetsavseende som är likvärdig med bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen.
 - b) Samarbetet mellan hemmedlemsstaten och tredjeländets relevanta myndigheter är tillräckligt säkerställt.
 - c) Tredjeländet omfattas av ett beslut enligt punkt 4, i vilket det anges att dess normer för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism är likvärdiga med bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen.
2. Förvaringsinstitutets ansvar gentemot investerarna ska inte påverkas av att det har delegerat utförandet av alla eller en del av sina uppgifter till ett förvaringsinstitut i ett tredjeländ.
 3. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att specificera kriterierna för bedömning av den likvärdighet hos tredjeländers reglering, tillsyn och standarder i stabilitetsavseende som avses i punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

4. Med stöd av de kriterier som avses i punkt 3 ska kommissionen, enligt det förfarande som avses i artikel 49.2 anta genomförandebestämmelser i vilka det fastställs att reglering, tillsyn och standarder i stabilitetsavseende i ett tredjeland är likvärdiga med detta direktiv.

Artikel 39

Auktorisation av AIF-förvaltare i tredjeländer

1. Medlemsstaterna får i enlighet med detta direktiv auktorisera AIF-förvaltare som är etablerade i ett tredjeland att marknadsföra andelar eller aktier i AIF-fonder till professionella investerare i gemenskapen på de villkor som anges i detta direktiv under förutsättning att
 - a) tredjelandet omfattas av ett beslut enligt punkt 3 a, i vilket det fastställs att dess lagstiftning om stabilitetsreglering och fortlöpande tillsyn är likvärdig med bestämmelserna i detta direktiv och att den genomdrivs effektivt,
 - b) tredjelandet omfattas av ett beslut enligt punkt 3 b, i vilket det fastställs att det ger AIF-förvaltare från gemenskapen effektivt marknadstillträde som är jämförbart med det som gemenskapen ger AIF-förvaltare från det tredjelandet,
 - c) AIF-förvaltarna tillhandahåller de uppgifter som avses i artiklarna 5 och 31 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de ansöker om auktorisation,
 - d) det finns ett samarbetsavtal mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaten och AIF-förvaltarens tillsynsmyndighet som säkerställer ett effektivt utbyte av all information av betydelse för övervakningen av hur AIF-förvaltarens verksamheter kan påverka stabiliteten hos finansiella institut av betydelse för det finansiella systemet och den korrekta funktionen på de marknader där AIF-förvaltarna är aktiva.
 - e) tredjelandet har undertecknat ett avtal med medlemsstaten i fråga som fullt ut uppfyller normerna i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden.
2. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att fastställa
 - a) allmänna kriterier för likvärdighet och effektivt genomdrivande när det gäller tredjeländers lagstiftning om stabilitetsreglering och fortlöpande tillsyn utifrån kraven i kapitel III, IV och V, och
 - b) allmänna kriterier för bedömningen av huruvida tredjeländer ger AIF-förvaltare från gemenskapen effektivt marknadstillträde som är jämförbart med det som gemenskapen ger AIF-förvaltare från samma tredjeländer.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

3. Utifrån de kriterier som anges i punkt 2 ska kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 49.2 anta genomförandebestämmelser, i vilka det fastställs att
- a) lagstiftningen om stabilitetsreglering och fortlöpande tillsyn över AIF-förvaltare i ett tredjeland är likvärdig med detta direktiv, och att den genomdrivs effektivt, och att
 - b) ett tredjeland ger AIF-förvaltare från gemenskapen effektivt marknadstillträde som är minst jämförbart med det som gemenskapen ger AIF-förvaltare från samma tredjeland.

Kapitel VIII

Behöriga myndigheter

AVSNITT 1: UTSEENDE, BEFOGENHETER OCH PRÖVNINGSFÖRFARANDEN

Artikel 40

Utseende av behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv.

Om en medlemsstat utser flera behöriga myndigheter ska den underrätta kommissionen om detta och ange eventuell ansvarsfördelning.

Artikel 41

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. De berörda myndigheterna ska ges alla de befogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. Dessa befogenheter ska utövas på något av följande sätt:
 - a) Direkt.
 - b) I samarbete med andra myndigheter.
 - c) På myndigheternas ansvar genom delegering av uppgifter till andra organ.
 - d) Genom hänskjutande till de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. De behöriga myndigheterna ska ha minst följande undersökningsbefogenheter:
 - a) Tillgång till alla dokument oavsett form och rätt att få kopior av dessa.
 - b) Rätt att begära upplysningar från varje person och vid behov kalla in och fråga ut personer för att inhämta upplysningar,
 - c) Rätt att genomföra inspektioner på plats med eller utan förannmälan.
 - d) Rätt att begära register över tele- och datatrafik.

Artikel 42

Tillsynsbefogenheter

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att de behöriga myndigheterna får vidta följande åtgärder:
 - a) Införa tillfälligt förbud mot förvärvsverksamhet.

- b) Vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att AIF-förvaltare fortsätter att följa lagstiftningen på området.
 - c) Överlämna ärenden till straffrättslig behandling vid behörig domstol.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna ges nödvändiga befogenheter att vidta alla åtgärder som krävs för att se till att marknaderna fungerar korrekt i händelse av att en eller flera AIF-fonders verksamheter på en marknad för finansiella instrument skulle kunna äventyra det förhållandet på den marknaden.

Artikel 43
Administrativa sanktioner

1. Utan att det påverkar förfarandena för återkallande av auktorisation eller medlemsstaternas rätt att besluta om straffrättsliga sanktioner ska medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning sörja för att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas mot, eller administrativa sanktioner beslutas för, ansvariga personer, när bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv inte har följts. Medlemsstaterna ska se till att åtgärderna är effektiva, proportionerliga och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den behöriga myndigheten får offentliggöra varje åtgärd eller sanktion till följd av överträdelser av de bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv, om inte offentliggörandet äventyrar finansmarknaderna eller åsamkar de berörda parterna oproportionerlig skada.

Artikel 44
Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska föreskriva att alla beslut som fattats med stöd av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv är väl underbyggda, meddelas dem de berör och kan prövas i domstol.

Rätt till domstolsprövning ska även finnas i det fall att beslut om auktorisation inte har fattats inom två månader efter det att en ansökan som innehåller alla begärda uppgifter har lämnats in.

AVSNITT 2
SAMARBETE MELLAN OLIKA BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 45
Skyldighet att samarbeta

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska alltid då så är nödvändigt samarbeta med varandra under utförandet av sina uppgifter enligt detta direktiv och utövandet av sina befogenheter enligt detta direktiv eller nationell lagstiftning.
2. Medlemsstaterna ska underlätta det samarbete som föreskrivs i detta avsnitt.

3. De behöriga myndigheterna ska använda sina samarbetsbefogenheter även i fall då det uppförande som utreds inte utgör en överträdelse av gällande bestämmelser i medlemsstaten i fråga.
4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska omedelbart förse varandra med de upplysningar som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.
5. Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 49.2 anta genomförandebestämmelser avseende förfaranden för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

Artikel 46

Utbyte av information avseende möjliga konsekvenser för det finansiella systemet av en AIF-förvaltares verksamhet

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation av och tillsyn över AIF-förvaltare enligt detta direktiv ska överlämna information till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater när detta är av betydelse för att övervaka och bemöta möjliga konsekvenser av AIF-förvaltares verksamheter, enskilt eller kollektivt, för stabiliteten hos finansiella institut av betydelse för det finansiella systemet och för att de marknader där AIF-förvaltarna är verksamma ska fungera korrekt. Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/77/EG av den 23 januari 2009²⁵, ska också underrättas och vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater.
2. AIF-förvaltares behöriga myndighet ska varje kvartal överlämna sammanställda uppgifter om verksamheterna om de AIF-förvaltare de ansvarar för till den ekonomiska och finansiella kommitté som inrättats genom artikel 114.2 i EG-fördraget.
3. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser för att närmare ange former, innehåll och frekvens för informationsutbytet enligt punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 47

Samarbete i tillsynsverksamheten

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat kan begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska medverka vid tillsynsverksamhet, kontroller på plats eller utredningar.

Om en behörig myndighet tar emot en begäran om en kontroll på plats eller en utredning ska den utföra något av följande:

²⁵ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- a) Själv utföra kontrollen eller utredningen.
 - b) Ge de myndigheter som har begärt kontrollerna eller utredningarna tillstånd att utföra dem.
 - c) Låta revisorer eller sakkunniga utföra kontrollen eller utredningen.
2. I det fall som avses i punkt 1 a får den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har begärt medverkan begära att egna medarbetare ska få bistå de personer som utför kontrollen eller utredningen. Det övergripande ansvaret för kontrollen eller utredningen ska dock ligga hos den medlemsstat inom vars territorium den genomförs.

I det fall som avses i punkt 1 a får den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium kontrollen eller utredningen genomförs begära att egna medarbetare ska få bistå de personer som utför kontrollen eller utredningen.

3. De behöriga myndigheterna får endast i följande fall vägra att utbyta information eller efterkomma en begäran om medverkan i en utredning eller kontroll på plats:
- a) Om utredningen, kontrollen på plats eller informationsutbytet skulle kunna påverka den tillfrågade medlemsstatens suveränitet, säkerhet eller allmänna ordning negativt.
 - b) Om rättsliga förfaranden i fråga om samma gärningar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten.
 - c) Om ett slutligt avgörande redan har meddelats beträffande samma gärningar och personer i den tillfrågade medlemsstaten.

De behöriga myndigheterna ska underrätta de behöriga myndigheter som lämnat begäran om varje beslut som fattas enligt första stycket och ange skälen till det.

4. Kommissionen ska anta genomförandebestämmelser beträffande förfarandena för kontroller på plats och utredningar.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 49.3.

Artikel 48

Medling

1. Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) ska upprätta en medlingsmekanism.
2. Vid oenighet mellan behöriga myndigheter om en bedömning, handling eller underlåtelse att agera av någon av de behöriga myndigheter som omfattas av detta direktiv ska de behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till CESR som kommer att

behandla frågan i syfte att nå en snabb och effektiv lösning. De behöriga myndigheterna ska vederbörligen beakta CESR:s uppfattning.

Kapitel IX

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 49

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG²⁶.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 50

Översyn

Två år efter den dag som anges i artikel 54 ska kommissionen, med stöd av ett offentligt samråd och diskussioner med behöriga myndigheter, göra en översyn av tillämpningen av detta direktiv och dess tillämpningsområde. Översynen ska också vederbörligen beakta den internationella utvecklingen och diskussioner som genomförts med tredjeländer och internationella institutioner.

Den ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet tillsammans med lämpliga förslag.

Artikel 51

Övergångsbestämmelse

AIF-förvaltare som är verksamma inom gemenskapen före den [sista dagen för införlivandet av detta direktiv] ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv och lämna en ansökan om auktorisation inom ett år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv.

Artikel 52

Ändring i direktiv 2004/39/EG

Följande strecksats ska läggas till i artikel 19.6 i direktiv 2004/39/EG.

²⁶ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45. ■

”– Tjänsten gäller inte en AIF-fond enligt artikel 3 a i [direktiv xx/xx/EG.]”

Artikel 53
Ändring av direktiv 2009/.../EG²⁷

Direktiv 2009/XX/EG ska ändras på följande sätt:

Följande nya artikel 50a ska införas:

”För att säkerställa en enhetlig behandling inom olika sektorer och avlägsna oförenligheter mellan intressena hos de företag som omformar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (”originatorer”) och hos fondföretag som placerar i sådana värdepapper eller andra finansiella instrument ska kommissionen anta genomförandebestämmelser för att fastställa

- a) de krav som originatorer ska uppfylla för att fondföretag ska få placera i värdepapper eller andra finansiella instrument av detta slag som de emitterar efter den 1 januari 2011, däribland kravet att en originator ska behålla ett ekonomiskt nettointresse på minst 5 procent, och
- b) kvalitativa krav som ska uppfyllas av fondföretag som placerar i sådana värdepapper eller andra finansiella instrument.

Sådana åtgärder som syftar till att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom komplettering ska antas enligt det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 107.2.”

Artikel 54
Införlivande

1. Medlemsstaterna skall senast den [...] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska dock börja tillämpa de bestämmelser som införlivar kapitel VII tre år efter den dag som anges i första stycket.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i första stycket ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

²⁷ EUT L , , s . .

Artikel 55
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 56
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande